СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXII ПЯТНИЦЯ, 30 ГРУДНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 52 VOL. CXII FRIDAY, DECEMBER 30, 2005 No. 52

Місія України в Іраку завершена

КИЇВ. – 26 грудня понад 100 українських вояків повернулися з провінції Васіт в Іраку до Львова. Це було шосте з дев'яти запланованих перевезень додому членів українського контингенту в цій країні. Повне виведення миротворчих сил України триватиме до 30 грудня.

Президент України В. Ющенко 26 грудня перебував з несподіваною візитою в Іраку. Про візиту В. Ющенка до Іраку заздалегідь не розголошували з міркувань безпеки. Він обговорив з прем'єр-міністром тієї країни Ібрагімом аль-Джафарі можливу економічну співпрацю та став свідком виведення українського миротворчого контингенту. Іракський прем'єр подякував Україні за високий професіоналізм українських військовос-

(Закінчення на стор. 3)



Президент України Віктор Ющенко (праворуч) і міністер оборони України Анатолій Гриценко на базі „Дельта" в Аль-Куті, провінція Васіт, Південний Ірак, 26 грудня. *Фото УНІАН*

У газовій війні Росії проти України сталося перемир'я

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – „Російська сторона 27 грудня погодилася на запропонований Україною поетапний перехід на нові принципи взаємин у газовій сфері", – заявив міністер палива та енергетики України Іван Плачков в інтерв'ю журналістам. Раніше російська сторона наполягала на переході на европейські принципи праці у цій ділянці з 2006 року. У зв'язку з цим, українській стороні були подані проєкти трьох угод – на постачання російського газу в Україну, на транзит російського газу через українську територію, а також на транзит туркменського газу територією Росії.

Політичні оглядачі вбачають у „газовому конфлікті" (див. „Свободу", чч. 47. 51) зв'язок між цією проблемою та іншими обставинами. Україна готується до виборів Верховної Ради і місцевих органів влади, а Росія хоче використати чинник газу для ширшого втручання у внутрішні справи України і впливу на вибори. Уся кампанія, в основному, спрямована на те, щоб підірвати авторитет В. Ющенка. І саме у святкові дні...

Відомо, що в 2003 році, ще при уряді Віктора Януковича, була підписана угода, де ціни на газ становили 50 долярів, і транспортування було більш-менш вигідне для України. Раптом Росія запропонувала підняти ціну до 230 долярів за тисячу кубометрів газу. Це є порушенням договору, який має діяти до 2009 року. Одна сторона не може його порушувати. Причому Росія почала вимагати оплату грішми, у той час як раніше були різні форми оплати, в основному бартером. За цим стоїть намір привести до інфляції українську економіку, викликати збурення в українському суспільстві і спрямувати його проти В. Ющенка і його уряду, а потім готувати відставку В. Ющенка. Але юридично угода 2003 року діє і саме вона дозволяє урядові Ю. Єханурова хоч якось протистояти тискові Росії. Тепер ситуація вийшла на такий рівень, що треба зустрітися трьом президентам (В. Путінові, В. Ющенкові і С. Ніязову) і вирішити це питання у комплексі. Україна не хотіла б

(Закінчення на стор. 3)

Український національний музей в Чикаґо - вчора, сьогодні, завтра

Марія Климчак

Український національний музей в Чикаго належить до найстарших і найбільш заслужених українських музеїв діяспори. Особливої уваги заслуговує його діяльність в царині збереження та популяризації української культури. Про це свідчить запис у книзі почесних гостей, залишений дружиною Президента України Катериною Ющенко:

„Дорогі друзі! Найкращі враження залишились від відвідання Українського музею. Чудова колекція є оберегом національної культури за тисячі кілометрів від рідної землі. Експонати, зібрані не одним поколінням українців, стали коштовним спадком, який достойно представляє українську культуру в Сполучених Штатах Америки. Бажаю успіхів!

З повагою, Катерина Ющенко, 8 жовтня 2005 р.".

Більш як пів століття тому музей розпочав свою діяльність у Чикаго. Історія минулого з поглядом у майбутнє – саме так можна окреслити період його народження. Золотими літерами вписані в музейний літопис імена тих, хто стояв біля його джерел. Серед них – перший президент музею д-р М. Сіменович (1885-1967), Ю. Каменецький (1892-1973), О. Ганкевич (1906-1969) та О. Городиський. Об'єднані ідеєю збирання пам'яток з життя української громади Чикаго, вони зуміли не лише зацікавити, а й переконати громаду поставити першочерговим питання побудови українського музею.

За плечима – ще свіжі спогади воєнного лихоліття на дорогах Европи, коли нехитрі статки поміщалися в одній старенькій валізі, на дні якої лежав ключ до рідної хати в далекій Україні, окупованій більшовицькими зайдами. Найважча робота, найнижчі заробітки, вибирати не доводилося. Таким був рік 1952-ий. Поза працею чекала родина, діти, хотілося не обділити їх дитинства піснею, казкою, історією. Щонеділі вдягалося до церкви вишиванки і в щирій молитві єдналися серця ще вчора незнайомих побратимів у вкраїнську родину.

Щораз тривожніші вісті надходили з України. Цілі села вивозилися до Сибіру, горіли церкви, архіви, бібліотеки. Російська мова ставала панівною, а усе українське – менш вартісним, другорядним. Москва переорювала українські поля, засіваючи зерна зради, зневіри, атеїзму. Церкви, що не горіли, перетворювали на клюби, склади, а то й корівники. Свідомо налаштована інтелігенція, вчорашні бійці УПА вмирали у таборах смерти „матушкі-Росії". За будь-яку ціну зберегти усе українське на чужині вважалося за обов'язок кожного українця.

Вірили, що „імперії зла" прийде кінець і нетлінні скарби культури повернуться колись у відбудовані музеї незалежної України. Згодом зрозуміли, що про повернення зможуть думати хібащо діти... Над Америкою зависли хмари „холодної війни", колючим дротом Росія обтягнула загарбані „володіння".

(Продовження на стор. 9)



Президент музею Ярослав Ганкевич вітає Катерину Ющенко 8 жовтня 2005 р.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україну визнано країною з ринковою економікою

КИЇВ. – Рада Міністрів Европейського союзу офіційно надала Україні статус країни з ринковою економікою, повідомив 23 грудня прем'єр-міністер Юрій Єхануров. „Сьогодні у Брюселі в офіційному журналі ЕС надруковано, що Рада Міністрів ЕС 21 грудня офіційно визнала Україну країною з ринковою економікою", – сказав він. 1 грудня, після завершення зустрічі Україна-ЕС у Києві, президент Европейської комісії Жозе Мануель Барозу повідомив: „Фактично, сьогодні ми можемо оголосити, що досягли згоди щодо надання Україні статусу країни з ринковою економікою".

42 відсотки опитаних підтримують вступ України до ЕС

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Восени цього року 42 відсотки громадян 25 країн-членів Европейського союзу підтримували надання Україні членства в Евросоюзі. Це один з вислідів дослідження громадської думки, оприлюднений в Европейській комісії. „Eurobarometer" – програма дослідження громадської думки в державах ЕС, яка здійснюється від імени Еврокомісії щонайменше двічі на рік. Україна – єдина з країн СНД, ставлення до членства якої в ЕС пропонувалося висловити майже 30 тисячам опитувачів. Україну підтримали більше опитаних, ніж Македонію, яка недавно уже стала кандидатом на членство ЕС, і Туреччину, з якою уже йдуть переговори про вступ. Серед колишніх країн соціялістичного бльоку, які досі не є членами Евросоюзу, Україна – на четвертому місці за підтримкою прагнень вступити до ЕС, після Хорватії, Болгарії та Румунії.

Україна готова до дружніх взаємин з Росією

КИЇВ. – Міністер закордонних справ Борис Тарасюк 22 грудня заявив: „Ми підтверджуємо прагнення розвивати дружні, партнерські, добросусідські взаємини з Росією, однак ми ніколи не сприймемо шантажу і тиску, які радше нагадували в минулому відчайдушні спроби самоутвердитись, аніж зважено проводити політику серйозного міжнародного гравця", – сказав міністер. Він з жалем констатував, що конфронтаційна лінія, яка простежується у діях і заявах деяких російських політиків, звужує можливості для нормального діялогу між двома країнами, та зазначив, що не мають рації ті, хто каже про надмірну залежність України. „Варто пам'ятати, що Україна залежна від Росії настільки ж, наскільки Росія залежна від України", – сказав він.

Кабінет міністрів створив Аграрну біржу

КИЇВ. – Кабінет міністрів України своєю ухвалою від 26 грудня створив Аграрну біржу. Документом затверджені статут біржі і склад її Наглядової ради. Згідно зі статутом, біржа є юридичною особою, яка може від свого імені набувати майнові і особисті немайнові права, нести відповідальність за своїми зобов'язаннями, бути позивачем і відповідачем у суді. Статутом наголошується, що біржа створюється з метою підвищення рівня продовольчої безпеки країни. Предметом діяльности біржі є організація біржових торгів, формування ринкової ціни на сільськогосподарську продукцію, дослідження кон'юнктури організованого аграрного ринку і тому подібне. До складу Наглядової ради біржі ввійшли міністер аграрної політики Олександер Баранівський, генеральний директор Союзу аграрних бірж України Борис Беренштейн, голова Всеукраїнського союзу сільськогосподарських підприємств Олександер Боровик й інші.

В Україні затверджено плян інвентаризації майна ЧФ Росії

КИЇВ. – Уряд України затвердив плян дій з проведення інвентаризації майна, переданого Чорноморській фльоті Росії, повідомила 21 грудня голова Фонду державного майна України Валентина Семенюк. Міністерство закордонних справ отримало доручення провести переговори з російськими колегами щодо дозволу на проведення інвентаризації майна, переданого Російській фльоті, як це передбачено міжурядовою угодою від 1997 року. На виконання пляну дій відведено 2 місяці. Напередодні Президент В. Ющенко заявив, що у вирішенні такого стратегічного питання, як перебування Чорноморської фльоти Росії на території України й у подоланні газових проблем, не треба приймати поспішних рішень. Глава держави наголосив, що Україна повинна навчитися обстоювати свої інтереси. У цьому випадку проходить непростий діялог з врегулювання газової політики України і Росії, і в цьому, за словами В. Ющенка, „немає нічого трагічного". Українські військові фахівці матимуть право заходити на військові об'єкти Чорноморської фльоти РФ. Про таку домовленість з російською стороною повідомив 24 грудня прем'єр-міністер Юрій Єхануров. За його словами, уже ухвалена постанова Кабінету міністрів, яка визначає механізм, як це робити. Прем'єр зазначив, що Фонд державного майна управлятиме землями, які використовувала фльота за часів СССР і досі не пішла з них.

О. Мороз став лавреатом нагороди ім. Г. Сковороди

КИЇВ. – Провідникові Соціялістичної партії України Олександрові Морозу вручено Міжнародну літературно-мистецьку нагороду ім. Григорія Сковороди. Церемонія вручення відбулась 21 грудня, у колонній залі імені М. Лисенка Національної філармонії України. Одним з перших лавреатів цієї нагороди був відомий поет Борис Олійник. О. Мороз зазначив, що для нього велика честь отримати таку премію. За словами провідника СПУ, філософське осмислення сучасности, особливо її політичних аспектів, допомагає йому у суспільному житті.

У Москві відкрили антиющенківський центр

МОСКВА. – Українська опозиція відкрила 22 грудня в Москві інформаційний центр „Анти-НАТО". Центр створюється з ініціятиви провідника українського політичного бльоку „Народна опозиція" Наталі Вітренко. „Ми хочемо, щоб російська громадськість знала про пляни уряду України стосовно вступу нашої країни в НАТО", – сказав Володимир Марченко, начальник виборчого штабу Н. Вітренко. „У Росії дуже багато українських громадян, що цікавляться процесами, котрі відбуваються в Україні і не хочуть, щоб Україна вступала в Північноатлантичний альянс. Саме вони стали тією базою, що простимулювала відкриття цього центру", – запевнив В. Марченко. Інформцентр „Анти - НАТО" буде працювати як відкритий дискусійний й інформаційний майданчик. З початку майбутнього року інформаційний центр „Анти-НАТО" плянує видавати реґулярний інформаційний бюлетень і відкрити сайт в Інтернеті. Подібний центр найближчим часом плянується відкрити і в Україні.

Українська мова – престижна

ЛЬВІВ. – 17 грудня вшосте по всій Україні, зокрема й на Львівщині, пройшов уже традиційний конкурс української мови, який започаткував наш земляк і канадський меценат Петро Яцик. На Львівщині нагодою перевірити свої знання рідної мови й отримати за гарні висліди подарунок або грошову премію був радіодиктант на обласному радіо, який щороку організовує головне управління освіти та науки обласної адміністрації спільно з Лігою українських меценатів. 21 січня на фіналістів обласного конкурсу чекає ще міжнародний етап конкурсу української мови. Перемога дає добру нагоду для дальшого навчання. Учень школи ч. 68 зі Львова Віктор Ніколенко торік посів перше місце на міжнародному конкурсі ім. П. Яцика, і таким чином здійснив свою мрію – навчатися в Києво-Могилянській академії. Засновник конкурсу П.Яцик (помер 2003 року) народився на Сколівщині, в селищі Верхнє Синьовидне. В Україні про нього почули після здобуття Україною незалежности. Потребу в започаткуванні конкурсу української мови він пояснював так: „Це піднесе в дитячих очах престиж державної мови, додасть їм упевнености у своїх силах і вірі в те, що знання дозволяють посісти важливе місце в дорослому житті. І все це – мова, саме з нею асоціюватимуться їхні інтелектуальні перемоги".

В. Литвин обурений заявою В. Ющенка

КИЇВ. – Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 21 грудня закликав депутатів ухвалити заяву про неприпустимість неґативних висловлювань на адресу ВР з боку інших органів державної влади. 20 грудня на підсумковій прес-конференції в Києві Президент України В. Ющенко висловив жаль, що за останні 14 років незалежности український парлямент є одним з найбільш нестабільних органів влади. „Хочу добре говорити про Верховну Раду, але повинна бути традиція, повинна бути історія… Парлямент ще не віддзеркалює поглядів суспільства. Я переконаний, що і наступний парлямент буде мати 15 фракцій", – сказав Президент, додавши, що таке розпорошення парляменту не сприятиме ефективній праці та формуванню стабільної більшости. „Я не знаю прикладів, коли 15 фракцій можуть зформувати більшість, а чотири-пять – можуть", – підкреслив В. Ющенко. Він також висловив жаль щодо того, що за останні два роки українська влада змінила три конституційні концепції, і жодна з них не отримувала узгодження українського народу шляхом референдуму.

В. Литвин оскаржив в суді М. Мельниченка

КИЇВ. – Голова Верховної Ради В. Литвин 21 грудня в суді оскаржив звинувачення колишнього майора президентської охорони Миколи Мельниченка в тому, що він перешкоджає розслідуванню вбивства журналіста Георгія Ґонґадзе. За його словами, позов стосується всіх звинувачень М. Мельниченка на адресу В. Литвина. 30 листопада М. Мельниченко повернувся в Україну зі США, де він перебував з травня 2001 року. Прибувши в Україну, екс-майор заявив, що колишній Президент Л. Кучма й В. Литвин причетні до керівництва організованим злочинним угрупованням. Він також звинуватив В. Литвина в перешкоджанні розслідуванню вбивства Г. Ґонґадзе й пов'язаних з цим інших резонансних кримінальних справ.

Дозволено поштові перекази в чужоземній валюті

КИЇВ. – Кабінет міністрів України від 21 грудня дозволив здійснення міжнародних поштових переказів у чужоземній валюті. Міжнародний поштовий переказ грошей здійснюється в чужоземній валюті або в національній валюті в установленому законодавством порядку.

Остання пляшка „Советского шампанского"

АРТЕМІВСЬК. – Завод шампанських вин припиняє виробництво „Советского шампанского". За 55 років своєї діяльности завод виробив 300 млн. пляшок знаменитого шампанського. 21 грудня випущена остання пляшка „Советского", яка для заводу стане одночасно ювілейною і кінцевою. Проте споживач одержить шампанське під новою торговою маркою „Артемівське напівсухе", яке з'явиться у продажі 1 лютого 2006 року. Артемівський завод шампанських вин – одне з найбільших підприємств в Европі з виробництва шампанського. На території України діє три торгові марки „KrimSekt", „Артемівське" і „Крим". Артемівська продукція представлена в ряді країн світу.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Місія України...

(Закінчення зі стор. 1)

лужбовців. І. аль-Джафарі висловив упевненість, що присутність українського військового контингенту поклало початок новим двостороннім взаєминам між країнами, і що в 2006 році, після формування в Іраку нового уряду, між ними активізується економічне співробітництво. У свою чергу, В. Ющенко наголосив, що Україна зацікавлена в проєктах відновлення Іраку. Президент відвідав табір, звідки виходять українські миротворці, а також брав участь у переданні іракським військовим частини української техніки та амуніції. Україна також запропонувала Іракові співпрацю у сфері теплоенерґетичного сектора. Під час зустрічі В. Ющенко запросив Ібрагіма аль-Джафарі відвідати Україну. Того ж дня відбулася його зустріч з заступником командувача Багатонаціональних сил Іраку Майком Гюґтоном.

Президент Віктор Ющенко подякував українським миротворцям в цій країні і наголосив, що місія України в Іраку завершена. Віктор Ющенко високо оцінив виконану місію: „Наші хлопці відходять звідси, як друзі, з гордо піднятими головами. Це люди, яким аплодують".

За матеріялами ЗМІ

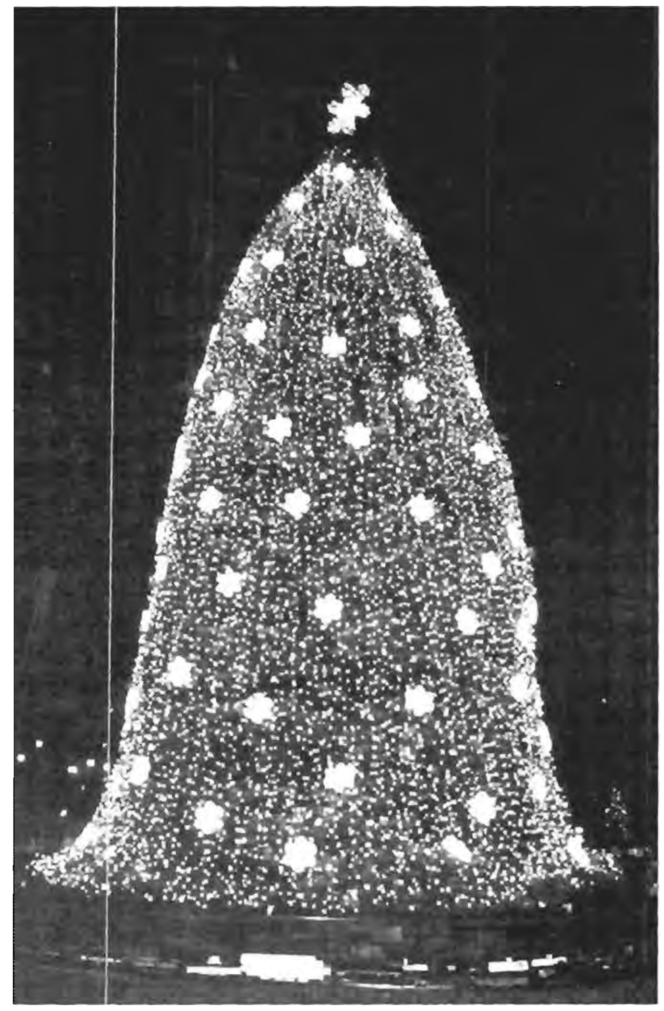
Кожен штат має свою ялинку у Вашінґтоні

На Свят-Вечір головна, „федеральна" ялинка засяяла вогнями на площі перед Білим Домом у Вашінґтоні. Довкола неї вишикувалися прикрашені ялинки кожного штату чи території США – усі однакові, але меншого, ніж центральна, розміру. Поблизу палахотіли дрова у вогнищі, яке символізувало походження обряду святкових дерев та інших ритуалів з давніх, дохристиянських часів. Був на площі і дев'ятисвічник – Менора – на знак юдейського свята Гануки. Гостей з провінції дещо дивувало, що у так званому Федеральному трикутнику столиці було порівняно з Ню-Йорком небагато світел і людей, але бувальці пояснили, що в центрі столиці мало постійних мешканців, переважають різні інституції, тому людно тут переважно у дні праці. Але гостей звідусіль біля ялин було багато.

Л. Хм.



Кожен штат має свою ялинку



Головна ялинка країни

У газовій...

(Закінчення зі стор. 1)

сваритися з Росією, бо вона – її сусідка, тому треба шукати такі способи співжиття, щоб вони вдовольняли Україну і Росію. Загострення газової проблеми не було спровоковане Україною, це свідома атака проти України напередодні виборів. Провідники України не були бездіяльні: В. Ющенко зустрівся з С. Ніязовим –Туркменбаші, в Москву літав Ю. Єхануров. Виконавчий директор „Газпрому" Алексій Міллер оголосив, що поставки газу буде припинено з 1 січня, після чого Ю. Єхануров, остеріг, що Київ звернеться до Стокгольмського арбітражного суду у випадку, якщо „Газпром" вирішить змінити курс взаємин.

Водночас побутує думка, що протистояння викликане також ситуацією в Росії. Василь Стоякін, директор Центру політичної аналізи у статті „Газовий конфлікт вигідний і Кремлю, і помаранчевому Києву" пише, що це і внутрішньополітична російська гра. У Росії теж готуються до виборів 2008 року і В. Путіна теж питають, чому він по 50 долярів газ Україні продає. Якраз настав зручний час з точки зору російської політичної еліти потиснути на Україну. А чому це вигідно „помаранчевому Києву"? Тому що спроби Росії так наступати на Україну пробуджують український патріотизм і мобілізовують людей навколо В. Ющенка, якого багато останнім часом критикували.

Відомий аналітик Сергій Грабовський намагається передбачити, як реакція на газовий конфлікт України й Росії вплине на майбутню долю учасників цих змагань. Теперішня „газова війна" Росії з Україною поставила всіх учасників виборчих перегонів, усвідомлюють вони це чи ні, у ситуацію вибору між українськими національними інтересами, з одного боку, і службою „кремлівським чекістам" (у кращому разі – несвідомою) – з іншого. А тим часом соціологи свідчать, що патріотичні настрої у суспільстві домінують упродовж усього року, і переможцем виборів, найшвидше, стане той, хто у цій складній ситуації не зрадить свою країну і не проміняє свободу нації на сочевичну юшку чи задоволення своєї політичної гордині.

Україна і Росії після 1 січня, вочевидь, домовляться, але ціна газу буде вища – десь 160 долярів. Росія буде постачати газ, але він буде дорожчий. Це відчують власники підприємств, які продаватимуть їх власникам з Росії, Франції, Німеччини, які можуть на таких цінах за газ працювати. Може статися певна втрата для економіки, але є й інше – коли ціна газу була підвищена, це штовхає промисловців до модернізації виробництва, яке страшенно застаріло. Це має бути внутрішньо українська акція. Керівники домовляться, Україна буде забезпечена газом, а Росія зрозуміє, що шантажувати Україну більше не можна.

За матеріялами ЗМІ

На порозі - Новий 2006 рік

Дорогі співвітчизники!
Шановна українська громадо!

Від імені Генерального консульства України в Ню-Йорку сердечно вітаю вас зі світлими і радісними святами, які об'єднують у собі і наше дитинство, і наше сьогодення, і мрії про майбутнє, – з Новим роком та Різдвом Христовим!

Перегорнута ще одна сторінка історичного календаря. На порозі Новий 2006 рік. А рік, що минає, стане частиною нашої спільної історії.

Кожен з нас і всі ми разом, великою українською родиною, осягаємо зараз прожите, підсумовуємо радощі і прикрощі, ділимося заповітним і говоримо про майбутнє.

Минулий рік для всього українського народу був роком глибоких роздумів і пошуків шляху дальшого розвитку. Ми здійснили серйозні кроки, спрямовані на підвищення ефективности влади, її відкритости для суспільства та відповідальности перед ним. Ми відчули та навчилися цінувати свободу, що стала в Україні реальністю завдяки Помаранчевій революції. Це той дар, який українці зробили собі самі.

Все, чого ми досягли, це не дарунок долі. Це результат нашої праці, волі, наполегливости. Ми працювали і для себе, і для благополуччя наших сімей. І це додало авторитету нашій країні, гідности – всьому українському народові.

2005 рік виявився насиченим на серйозні внутрішньополітичні події в нашій державі. Ми довели собі і світові: можемо! Можемо, якщо покладемося на власні сили, на свій творчий ресурс. Якщо будемо і надалі згуртованими, сумлінними, свідомими свого громадянського покликання.

Нехай віра в себе, впевненість у власних силах будуть серед головних висліді і висновків, які візьмемо з 2005 року у дальшу дорогу.

Нині, коли наша молода країна наполегливо торує свій шлях в европейське співтовариство, хай наші зусилля задля її розвитку будуть рішучими і послідовними, а помисли і цілі - чистими і благородними.

Нехай у житті завжди панує злагода, благополуччя, мир і спокій. Хай повагою і розуміннямповняться серця і будуть щирими взаємини з друзями та колегами.

В наших силах домогтися, щоб наступний рік став помітним кроком до поліпшення життя всіх і кожного, до того, щоб у такі хвилини, як зараз, у людей були тільки святкові клопоти. Нехай з Новим 2006 роком, з Різдвом Христовим у ваші домівки прийде затишок, Божі та земні щедроти на довгі літа, а наші спільні зусилля служать зміцненню нашої держави - України.З Новим роком та Різдвом Христовим!

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України
в Ню-Йорку

Різдвяна радіопрограма з Парми

В суботу, 7 січня, Український православний собор св. Володимира в Пармі, Огайо, передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо від 9-ої год. до 11-ої год. рано з радіостанції „WERE 1300 AM". Ця щорічна програма Собору св. Володимира є для старших і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковні відправи. Відправлятимуть Службу Божу священослужителі катедри, співатимуть два парафіяльні хори. Також у катедрі відправлятимуться у п'ятницю, 6 січня, о 7:30 год. вечора Велике Повечір'я і Утреня.

о. І. Наконечний

Надійшли вітання.

До редакції „Свбоди" надійшли святкові вітання читачам тижневика також від Владики УКЦ Василя Лостена, Ієрархів УПЦ в США – Митрополита Константина, архиєпископів Антонія і Всеволода, Радіо „Свобода" з Праги, генерального представника авіокомпанії „Українські авіолінії Аеросвіт" у США Миколи Кравця, віце-консула України у Вашінґтоні Наталі Костенко, Української національної федеральної кредитівки в Ню-Йорку, Василя і Ліди Колодчинів з Ворену, Миш., видавництва „Літопис УПА" та ін. Дякуємо!

АМЕРИКА І СВІТ

Перше Різдвяне звернення Папи Бенедикта XVI

ВАТИКАН. – 25 грудня у своєму першому Різдвяному зверненні Папа Бенедикт XVI закликав людство об'єднатися для вирішення проблем сучасного світу. Промовляючи з балькону над площею Святого Петра у Ватикані, понтифік сказав, що людство має протистояти загрозі тероризму, злиднів та забруднення довкілля, об'єднавшись у новому світовому порядку, і застеріг проти духовного занепаду. Понтифік підкреслив, що свято останнім часом стало надто забрудненим комерціялізацією. На думку Бенедикта XVI, справжнім подарунком на Різдво є радість, а не дорогі презенти. Зосередивши увагу на конфліктах у світі, Папа привітав, за його словами, ознаки надії на Близькому Сході, в Іраку і Лівані, але наголосив, що поступу вдасться досягти лише мудрими і справедливими діями. Він присвятив окрему молитву жертвам конфліктів і гуманітарних криз у різних реґіонах Африки.

Росія перебирає головування в „G8" з 1 січня 2006 року

МОСКВА. – Росія з 1 січня 2006 року вперше перебирає головування у Великій Вісімці. Головну увагу під час її головування приділятимуть питанням енерґетичної безпеки. Росія, швидше за все, скористається своїм головуванням, аби подати себе в ролі надійного постачальника енергоносіїв на Захід. З величезними покладами нафти й газу, про які інші країни можуть лише мріяти, Росія стрімко перетворюється на енергетичну супердержаву. Високі ціни та невеликі обсяги постачання з інших джерел сприяють посиленню впливу Москви на світовій арені. За останній рік президент Володимир Путін повернув під державну контролю велику частину нафтової промисловости, приватизованої під час хаотичних економічних реформ на початку дев'ятдесятих років. Кремль також посилив контролю над „Газпромом", який є найбільшим постачальником газу у світі. Російський енерґетичний сектор увійшов у нову стадію розвитку і шукає кандидатів на керівні посади у своїх енерґокомпаніях поміж впливових західніх підприємців і політичних провідників.

Закон про стеження не буде постійним

ВАШІНҐТОН. – Конгрес Сполучених Штатів відкинув намагання Президента Джорджа Буша продовжити назавжди дію суперечливого закону, відомого як „Патріотичний акт". Натомість 23 грудня Конґрес вирішив, що закон треба продовжити лише на п'ять тижнів. Це рішення відображає стурбованість щодо питання громадянських прав і свобод. Більшість політиків зараз перебуває у своїх штатах на канікулах, і Сенат, який продовжив дію „Патріотичного акту" на п'ять тижнів, був майже порожнім. Президент Дж. Буш заявляв,що не можна залишатися ні дня без дії цього закону, проте таке подовження – це зовсім не те, чого хотілося Президентові, який доклав багато зусиль, аби „Патріотичний Акт" залишався назавжди. Цей закон було прийнято після нападів 11 вересня, проте з того часу Демократична партія все більше занепокоюється загрозою цивільним правам і свободам з боку цього закону. „Патріотичний Акт" дає урядові додаткові повноваження стежити за підозрюваними в тероризмі та їхніми фінансовими справами.

США зменшують контингент в Іраку

БАГДАД, Ірак. – Міністер оборони США Доналд Рамсфелд 24 грудня відвідав Ірак і оголосив про скорочення континґенту американських військ в Іраку. Тепер континґент нараховує 150 тисяч осіб. Д. Рамсфелд сказав, що на початку наступного року буде виведено дві бригади чисельністю від 5 до 9 тисяч осіб, як свідчення зростаючої ролі сил безпеки Іраку. Д. Рамсфелд провів переговори в Багдаді з іракським президентом Джалалом Талабані. Він сказав, що США не хочуть втручатися в справи країни настільки, аби їхня присутність могла підливати олії в вогонь повстання.

Масове захоронення в Кербалі

КЕРБАЛА, Ірак. – У священному місті шиїтів Кербалі 27 грудня знайдено місце масового поховання десятків чоловіків, жінок і дітей. Поліція вважає, що останки належать людям, яких урядові сили стратили в 1991 році, під час придушення шиїтського повстання. Шиїти повстали проти уряду тодішнього президента Садама Гусейна незадовго до першого американського вторгнення до Іраку. Урядові сили винищили тоді 30 тисяч шиїтів, багатьох з яких поховали в масових могилах. С. Гусейн і семеро інших колишніх урядовців тепер відповідають у суді за звинуваченнями у злочинах проти людства.

Азія згадує про жертви цунамі

БАНДА АЧЕ, Індонезія. – В країнах, що постраждали від цунамі в Індійському океані, тривають жалобні церемонії. Внаслідок цунамі, що стався рівно рік тому, 26 грудня, загинуло понад двісті тисяч осіб. У найбільш враженій країні – Індонезії – президент Сусіло Бамбанг Юдгойоно взяв участь у спільній молитві у місті Банда Аче. Церемонія розпочалась рівно в ту хвилину, коли рік тому з'явилися перші хвилі: „Ми стоїмо тут разом сьогодні, згадуючи те страждання, віддаючи шану чоловікам, жінкам та всім дітям, яких забрав океан. Ми схиляємо наші голови у глибокій молитві, аби їхні душі знайшли мир поряд з Богом". Трагедія особливо позначилась на психіці дітей, які втратили внаслідок цунамі близьких. Досі найскладнішим завданням залишається забезпечення людей у вражених реґіонах житлом. Відбудова вражених цунамі реґіонів може забрати щонайменше 5 років, навіть, можливо, що й ціле десятиліття, згідно з деякими оцінками фахівців. Згідно з підрахунками Організації Об'єднаних Націй, допомогові зусилля міжнародної спільноти були найбільш організованими і найнегайнішими за всю історію існування цієї організації. Фінансування акцій було також негайним і щедрим. За певними підрахунками, у ході здійснення тих акцій було зібрано близько 12 мільярдів доларів допомогових коштів. Загалом, саме дії міжнародної спільноти щойно після оприлюднення маштабів руйнування і кількости жертв внаслідок азійського цунамі стало немов би випробувальним іспитом для спроможности міжнародної спільноти реаґувати на надзвичайні природні катаклізми.

Завершився страйк громадського транспорту

НЮ-ЙОРК. – 22 грудня завершився страйк співробітників громадського транспорту, який тривав 3 дні. Стати знову до роботи водіїв метро та автобусів закликали профспілки після того, як стало відомо, що переговори про нові тарифи оплати знову поновлено. 34 тисячі співробітників громадського транспорту вимагають, підвищити їм платню на 8 відсотків. Вже 23 грудня вранці автобусне сполучення у місті працювало майже у нормальному режимі. Згідно з попередніми оцінками, страйк завдав шкоди економіці приблизно на мільярд долярів.

У Москві припинено програми радіо „Німецька хвиля"

МОСКВА. – 22 грудня у російській столиці було припинено програми на середніх хвилях радіо „Німецька хвиля". Цей випадок став неприємною несподіванкою для співробітників і слухачів радіостанції, адже проблеми з мовленням в Москві виникли вперше за майже п'ятнадцять років співпраці з російською стороною. Представники російських відомств причиною припинення програм називають закінчення терміну дії ліцензії. Однак, головний редактор радіомовлення „Німецької хвилі" Міодрага Шоріча зазначив, що „переговори про отримання нової ліцензії за участи посольства ФРН у Москві велися вже протягом кількох місяців. Той факт, що мовлення „Німецької хвилі" було призупинено лише за кілька тижнів перед візитою до Москви канцлера ФРН Анджели Меркель, є дуже невдалим збігом обставин. Адже ми досі не можемо зрозуміти, якими є справжні причини позбавлення нас можливости вести програми на середніх хвилях в Москві" – зазначає головний редактор. Він висловив сподівання, що питання ліцензії вдасться владнати з російськими відомствами протягом наступних декількох днів і мовлення буде відновлено. На даний момент москвичі можуть слухати російсько- і німецькомовні програми „Deutsche Welle" лише на коротких хвилях.

Відновлено суд над С. Гусейном

БАГДАД, Ірак. – 21 грудня відновився суд над колишнім президентом Іраку Садамом Гусейном. Два тижні тому він відмовився з'явитися в суді за звинуваченнями в військових злочинах, і розгляд справи відбувався без нього. Цим разом С. Гусейн привітав суд, після чого тихо сидів, поки свідок переповідав події в селищі Дуджайл, де 1982 року було вбито 148 мешканців-шиїтів. Перший з 5 свідків відмовився ховати обличчя, як це робили попередні свідки з міркувань безпеки. Він розповів про тортури, від яких загинули двоє його братів. С. Гусейн попросив перервати засідання для молитви, але суддя відмовився оголошувати перерву, доки свідок не завершить виступ. 21 грудня на суді повалений іракський диктатор заявив, що після арешту його били і катували. Вашінгтон обурено заперечив звинувачення колишнього провідника Іраку Садама Гусейна в тому, що він зазнавав побоїв в американській в'язниці в Багдаді. Представник посольства США назвав заяву екс-диктатора „незграбною вигадкою". Речник Білого Дому Скот МакКелан назвав цю заяву іраціональною. Ця заява прозвучала після того, як один зі свідків звинувачення розповів про застосування до нього жорстоких тортур працівниками спецслужб режиму С. Гусейна.

Европейське космічне агентство реалізує найбільший проєкт

БАЙКОНУР, Казахстан. – 28 грудня з космодрому Байконур було запущено перший супутник в рамках найбільшого проєкту Европейського космічного агентства – створення власної ґльобальної навіґаційної супутникової системи. Вона називатиметься „Ґалілео" і коштуватиме, за оцінками, близько чотирьох мільярдів долярів. Тепер у світі є дві незалежні навіґаційні супутникові системи: одну створено у США, інша належить Росії. Цілі цих двох систем аналогічні: точне визначення координатів точок на суші, морі, неподалік поверхні Землі й у найближчому космосі, а також синхронізація годинників у різних пунктах на Землі. Речник Европейського космічного агентства, який керує проєктом, пояснив значення нової системи: „Це важливо для Европи, якщо ви хочете відігравати незалежну ролю у навіґаційних супутникових системах, які ми будуємо і самі ж будемо управляти ними. Це важливо, аби ми не залежали ані від американської системи, ані від російської". Новий космічний проєкт Европи, на думку спостерігачів, є виразно політичним, оскільки конкуруватиме з Вашінґтоном, який звик домінувати в космічній галузі.

Прийшла пора змін на Кубі

ВАШІНҐТОН. – Державний секретар США Кондоліза Райс 20 грудня заявила, що на Кубі „прийшла пора змін" після 46 років „жорстокої диктатури" Фіделя Кастро. Вона підкреслила, що Вашінґтон вживе заходів для „наближення кінця гноблення" у цій країні. К. Райс виступила з цією заявою в зв'язку з поновленням праці „Комісії з надання допомоги вільній Кубі". Цією комісією, яку створив Джордж Буш 2003 року, керує К. Райс. Вона уточнила, що до травня буде розроблено „гнучкий плян, що допоможе кубинському народові прискорити проведення демократичних, вільних і справедливих виборів". США і Куба не мають дипломатичних взаємин від 1959 року, коли до влади прийшов Ф. Кастро. Вашінґтон відтоді дотримується політики жорсткого економічного ембарґо щодо південного сусіда. Покищо залишається незрозумілим, чи в рекомендаціях знайдуть місце пропозиції застосування сили, чи Вашінґтон сподівається на те, що кубинці самі повалять неприйнятний для американців режим.

За матеріялами ЗМІ

„Яка наша преса, така наша будучність"

До 40-ліття Першого з'їзду українських журналістів Америки і Канади на Союзівці 30-31 жовтня 1965 року

Д-р Іван Гвозда

В місячнику „Ковчег", присвяченому церковним і народним справам, що його видавав „Редакційний гурток" (під еґідою Митрополита Константина Богачевського, в лютому 1954 року було проголошене звернення до вірних Української Католицької Церкви під заголовком: „Яка наша преса, така наша будучність". В зверненні наголошується, що „слово темних сил... заподіяло страшний хаос і спустошення у нинішньому світі", воно „розбудило найнижчі інстинкти посеред людства – проявилося в загрозливім потопі комунізму, що заляв усю Україну". Порятунок від загрози комунізму, чи пак російського імперіялізму, на думку „Редакційного гуртка", може прийти від поширення української „пробоєвої" національної преси, від якої „залежить наша будучність".

Василь Софронів-Левицький, починаючи свою доповідь на тему „Українська преса в Америці й Канаді" на 1-му з'їзді українських журналістів Америки й Канади ствердив: „Маємо таких журналістів і таку пресу на еміґрації, якими є ми самі, якими є наша еміґраційна спільнота".

Які ж ми самі є, як еміґраційна спільнота в діяспорі, зрештою, і в Україні? В. Левицький у доповіді досить цікаво змалював образ і наших журналістів, і цілої української спільноти: „Втомлені ностальгійними фата-морґанами, які ніколи не знаходять свого втілення, обтяжені комплексом покривдження свого народу, підозрілі і підозріваючі, переслідувані і переслідуючі, сварливі і нетолерантні, зарозумілі і необ'єктивні, нічим не різнимося від нашої спільноти, яка нас створила і зформувала, і яку одночасно ми формуємо і творимо. Одного тільки не можна закинути українському журналістові на еміґрації – браку ідейности, патріотизму і посвяти... любови до своєї Батьківщини".

Аркадій Животко в його підручнику „Історія преси" (Реґенсбурґ, 1946 р.) пише, що „зародки періодичних видань сягають до сивої давнини", починаючи від „Acta senatus" Юлія Цезаря в Римі, через китайську пресу VIII–IX століття, німецький „Frankfurter Journal" з 1615 р., англійську газету „Weekly News" з 1621 р., „Gazette" Франція з 1631 р. Ректор УВУ д-р Іван Мірчук („Ukraine and Its People", Ukrainian Free University Press, Munich 1949 р.) рахує появу української преси від „Gazette de Leopol" у Львові в 1776 р. аж до 1939 р. Він нараховує до 1905 р. 70 газет в Східній Україні, 80 – в Австро-Угорщині, 14 – в США, 10 – в Канаді і 2 – в Бразилії. В 1917 році революція в Україні спричинилася до появи 268 газет. В 1936 році в Західній Україні виходило 178 газет, в Східній Україні – 539 газет, а за кордоном – 227, разом 942 газети. Отже, преса була постійно частиною української духовної культури від другої половини XVIII століття.

В 1962 році у вільному світі виходило 394 українських часописів їх читало приблизно 500,000 читачів – з півтора мільйона українців в Америці і Канаді. Тобто, як підкреслив Левицький, в Америці і Канаді вже в 60-их роках читацький ринок української преси на 100 відсотків був виповнений, але, „на жаль, з кожним роком зменшується".

На полю бою „перманентної" української революції за визволення України найчільніше місце займали наші інтеліґенти-журналісти – як герої і як жертви.

Велика українська політична еміґрація, яка прибула після Другої світової війни до США і Канади, вельми зобов'язана українській пресі і її журналістичній еліті, зокрема в цих двох країнах, за їхню високопрофесійну та повної посвяти діяльність, спрямовану на збереження української ідентичности.

В Америці і в Канаді, згідно з доповіддю Левицького, в українській пресі було зайнято приблизно 120 редакторів і „кожний з часописів має звичайно ще своїх сталих співробітників 'з вільної руки', поміж якими є часто й визначні культурні, наукові та політичні фахівці, що вносять на сторінки даного часопису свіжість ідей... Вони є великою і незаступимою підтримкою для нашої преси, тим більше, що, за малими винятками, наша преса в Америці і Канаді не платить авторських гонорарів.

Головний редактор „Свободи" Антін Драган у своїй доповіді ствердив, що роля і значення ЗМІ у розвитку суспільства „не тільки не зменшується, але навпаки, постійно зростає", він порівнює пресу до „сейсмографу", бо „преса є основою, виразником і сторожем волі... Рабовласницькі системи перетворюють пресу на своє сліпе знаряддя... для закріплення тих систем. Для них преса є тільки 'наймогутнішою зброєю' на службі диктаторів, а не народу. На жаль, й між журналістами є циніки, які вважають, що вона є лише ремеслом. На щастя, більшість з журналістів – це ідеалісти, для яких журналістика – покликання".

Редактор А. Драган висловлює певне занепокоєння з того приводу, чи в достатній мірі українська спільнота в діяспорі ознайомлена з проблематикою найбільш розвинутої американської й канадської преси, щоб у її дзеркалі побачити наші українські пресові проблеми. Ця проблематика актуальна й донині.

Марк Бліц, професор політичної філософії в Кларемонт Мек-Кена-коледжі і колишній співдиректор Інформаційної Аґенції США в статті „Медія, на яку ми собі заслуговуємо" (Mark Blitz, „The Media We Deserve", The Public Interest, # 159, Spring 2005), завважує, що від часу В'єтнамської війни медія в Америці опинилася під критичною увагою з огляду на те, що журналісти не лише подають новини як факти, а їх упереджено коментують, відповідним чином впливаючи на читачів. У висліді „під сучасну пору три четверті американців є переконані, що репортери виявляють свою політичну упередженість; 50 відсотків вважає журналістів лібералами, а 25 відсотків – консерваторами, і це розходиться з найвищим принципом журналіста: „Salus rei publicae" – добро народу, і тільки народу! (а не партій, чи якихось прошарків)".

М. Бліц пише, що попереднє покоління журналістської еліти Америки набула характеристик „інтелектуальної нової кляси", уподібнюється новелістам, професорам і консультантам. Типовий журналіст 50–100 літ тому був подібний до приватного детектива, який шпортає в розпорядженнях суддів. Тоді вважалося, що журналіст – це твердолоб, член низької і низько-середньої кляси, як місцевий політикант, повія і поліцист. „Сьогоднішній американський журналіст робить враження вищої середньокласової людини, трохи циничний, безсоромний, засадничо привабливий".

М. Бліц додає: „Помимо того, що медія-конґльомерати втрачають вплив друкованого слова, їх центри новин постійно розростаються. Кабелеві телевізії, гостеві радіо-програми, Інтернет дозволяють громадянству все ширші можливості доступу до джерел інформацій, розваг, в свою чергу, спонукують публіку концентруватися на вузьких зацікавленнях і поглядах, а це веде до суспільно-дезінтеграційних процесів в державі".

На 2-му З'їзді українських журналістів Америки й Канади, що відбувся 5 і 6 листопада 1966 року, був ухвалений „Кодекс етики українського журналіста", в якому, між іншим, говориться: „До основних етичних засад журналіста належить докладність, дбайливість і добра воля як у збиранні і переданні вісток, так і в коментуванні та вияснюванні подій, при чому думка про загальне добро завжди мусить мати переваґу над інтересами одиниць чи груп". В Кодексі підкреслюється, що „виконування журналістичної професії... дає великі привілеї. Було б неетично використовувати ці привілеї для особистих, родинних чи групових і партійних та інших цілей...".

Етичні редактори і журналісти розуміють, що найважливіша відповідальність преси – подавати ті інформації, які потрібно для прийняття досконалих рішень, поширювати знання, які якнайбільше апелюють до голови, а не до серця. Відповідальний журналіст виконує це завдання способом контекстного подання новин, з інтеліґентним їх поясненням, щоб спонукати читачів до самостійного думання, а не служити пропаґандивним матеріялом для своїх підприємницьких чи політичних інтересів.

У своїй доповіді на 1-му З'їзді українських журналістів Америки й Канади редактор „Свбоди" А. Драган підкреслював: „У першу чергу ми повинні не тільки усвідомити, але й постійно пам'ятати, що ми є українською частиною великої американської й канадської цілости". Він далі каже, що слід, „приймати за свої засади й практику американської й канадської журналістики, бо їх можна вважати за універсальні для вільної преси". Він вважає, що українська преса в Америці й Канаді повинна „бути прикладом того, як має виглядати й працювати українська преса в обставинах волі на рідній землі. Максимальна дбайливість у доборі матеріялів, висококультурний і професійний рівень у змісті й оформленні наших газет, літературна мова, гарний стиль, а в першу чергу – високі етичні засади та ідеалізм і відданість професії та праці можуть бути такими прикладами".

Велика українська політична еміґрація, яка прибула після Другої світової війни до США і Канади, вельми зобов'язана українській пресі і її журналістичній еліті, зокрема в цих двох країнах, за їхню високопрофесійну та повної посвяти діяльність спрямовану на збереження української ідентичности. Це дозволило українській еміґрації до великої міри виконати її обов'язки перед своєю поневоленою нацією, – відіграти чималу ролю у визволенні України, відкрити двері у світ українській культури та українській сучасній державі.

До наших читачів

Кожного року в цю пору ми отримуємо від наших читачів нарікання стосовно запізненої достави газети передплатникам.

Запевняємо, що це ні вякому разі не є вислідом будь-яких затримок, спричинених нашим видавництвом, а щоб пришвидшити доставу, наші газети безпосередньо з друкарні ідуть на пошту.

Під час святкового сезону зрозумілим є, що можуть бути запізнення в доставі – тільки з уваги на дуже високий обсяг поштових пересилок, що також трапляється і в інші пори року.

Ми пропонуємо, щоб ви написали короткого листа до пошти, вимагаючи перевірки причин такої запізнілої достави. Це є ефектовнішим, ніж Ваші нарікання на нашу адресу, бо ми тоді також робимо те саме. Одначе пошта скоріше буде реаґувати, коли отримає 500 листів від своїх клієнтів, як на один лист від нас. Ми також будемо вдячні, якщо Ви надішлете нам копію своїх листів до пошти для нашого архіву.

Дякуємо.

Адміністрація видань УНСоюзу

Визначилися основні конкуренти на виборах

26 грудня – останній день, коли політичні сили, які хочуть брати участь у виборах-2006, могли провести свої з'їзди. Подати списки на реєстрацію до Центральної виборчої комісії (ЦВК) вони мали до 30 грудня (саме цього дня виходить це число „Свободи"). Отже, розстанова сил в змаганнях за парляментські місця визначена. 25 грудня провели з'їзди ті партії, які не стануть провідними на виборах. Партія „Єдина родина" об'єдналася з „Жінками України" у бльок „Сонце", партії „Трудова Україна" і „Відродження" вирішили йти на вибори самостійно. Соціологи вважають, що якби вибори відбувалися сьогодні, наприкінці грудня, то у новий парлямент потрапили б Партія Регіонів, „Наша Україна", бльок Тимошенко, комуністи, соціялісти та бльок Литвина. У їхніх списках перші п'ятірки – не тільки політики, а й співаки, космонавти, журналісти, спортсмени – Руслана Лижичко, Софія Ротару, Ольга Герасимюк, Андрій Шевченко, Віталій Кличко та інші.

Між тим, впродовж останніх тижнів, як засвідчило соціологічне дослідження „Соцісу", оцінки всіх політичних сил – провідників парляментської кампанії дещо впали. Виняток – „Наша Україна", популярність якої зросла на 4 відс. Експерти пов'язують це з газовим тиском на Україну і зміцненням довіри до Ю. Єханурова, який очолює список „Нашої України". Досить стабільно тримає свої позиції Партія Регіонів. Саме вона, починаючи з вересня, веде першість у виборчих перегонах. Комуністи, соціялісти і бльок В. Литвина намагаються відібрати голоси один в одного, але цими діями досягають тільки зростання кількости тих, хто не знає, за кого ж проголосувати. Жодне опитування не зафіксувало тенденції до низької електоральної активности населення на парляментських виборах, навпаки – ця активність коливатиметься в межах 70-80 відс.

Що це все означає? Передусім те, що основні гравці на виборах уже визначилися. Певне зростання числа невизначеного електорату відбувається за рахунок симпатиків політичних сил другого ешелону: тих, хто до парляменту пройде, але не буде у ньому панувати. Цілком імовірно, що якась частина виборців готується до переорієнтації на „велетнів" виборчих перегонів, – тих, хто більш-менш близький їм ідеологічно та симпатичний персонально. Шанси потрапити до нової Верховної Ради „третій ешелон" виборчих перегонів – тобто ті, хто балансує на межі проходження до парляменту – матиме лише тоді, коли оступиться хтось з цих „велетнів".

Україна вступає у 2006 рік за складних умов – система державної влади слабка, парлямент абсолютно некерований через виборчу кампанію, президентський Секретаріят досі не встиг отямитися від вересневої кризи, Кабінет міністрів, хоч і працює, але просто не здатен реагувати на ті численні виклики, які постали перед країною на межі 2006 року.

Перші в історії України пропорційні вибори навряд чи можна буде вважати „відкритими, чесними та демократичними" . Надзвичайно закритий процес формування партійних списків, в результаті чого прохідні місця стали об'єктами очевидної купівліпродажу, ставить під сумнів, чи дозріла Україна до обраної моделі так званих „закритих списків". Після Нового року президентська влада ще більш ослабне як через вибори, так і через політреформу. А після березня Україна взагалі опиниться у „перехідному періоді", коли більшість посадовців лише усвідомлюватиме свої нові повноваження і вчитиметься засадам праці. Все це може накластися на важку економічну кризу, викликану енерґетичними проблемами. Народ розчарований новою владою. За умов кризи ці почуття будуть посилюватися, а якщо після виборів країна знову опиниться ще й в кризі політичній, то зовсім нескладно уявити собі досить радикальні варіянти розвитку подій: від розпуску парляменту чи зміни Конституції до нового Майдану.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ"
Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040 adsukrpubl@att.net
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про несподіваний подарунок від св. Миколая

Якось під впливом тутешніх звичаїв, а може, неспокійного життя нашої громади з очами, звернениими на Україну, св. Миколай вже не приходить до нас так щорічно, як це було колись, і це не лише символічно до нас, що вже давно вийшли із щасливого віку віри у подарунки „під подушкою" від св. Миколая, але навіть до наших дітей чи внуків.

Чи це тільки тут, на вільній землі Вашінгтона, чи взагалі цей гарний звичай завмирає? Мені якось важко це з певністю сказати. Все ж факт залишається фактом – св. Миколай вже не „приходить" так систематично в нічку 19 грудня, а багато наших теперішніх дітей, особливо тих, що живуть тут, на американській землі, чекають його приходу не 19 грудня, як каже „наш" календар, а у Різдво. Цього року празник св. Миколая наша церква в Ню-Йорку не забула, як можна було завважити у проповіді та у дитячому концерті...

I саме в часі цієї Служби Божої пригадалося мені, що це день св. Миколая, і думки мимоволі полетіли у „давні часи", коли цей добрий святий приходив і до мене, залишаючи свої несподівані дари. З жалем пригадуючи ці „давні добрі часи", я вийшла і саме там, „під церквою", затримав мене пластовий друг Іван Л., щоб розповісти, як він кожного тижня висилає на Стрийщину, у село Горуцько, Миколаївського району, в якому він „колись" ходив до школи, витинки зі „Свободи" для учнів місцевої школи. Він подарував школі свій архів з часів своєї пластової активности і постійно дбає, щоб у школі були інформації про українське життя в США – тож висилає цікаві статті з нашої „Свободи", які там дбайливо вклеюють до окремої книги, що її усі зацікавлені учні могли читати. Мій пластовий друг розповів, що учні з великим зацікавленням читають мої фейлетони.

– Коли я про це довідався від директора школи, – сказав він, – то послав до школи вашу першу книжку.

Я слухала його розповіді, немов якусь гарну казку, і не могла повірити, що вона правдива, а попрощавшись з другом, що приніс мені стільки радости, ідучи додому, думала, що св. Миколай таки не залишає нікого, і не треба бути дитиною, щоб знайти докази його великодушности і його несподівані подарунки. Я дістала такий подарунок. Буду пам'ятати завжди поміч друга Івана шкільній дітворі у середній школі Горуцька і його ознайомлення дітвори з моїми О-КАми. Здається, що тепер, пишучи щотижня О-КУ, буду думати про тих незнаних моїх читачів у Горуцьку і з кожним фейлетоном посилати їм мій теплий привіт. А у подарунки св. Миколая буду тепер ще більше вірити...

О–КА

Від редакції:
Фейлетон О-КИ „Про несподіваний подарунок від св. Миколая" був вміщений в ч. 52 „Свободи" за 2004 рік, але цього року авторка популярних фейлетонів заступилася і занедужала саме у святкові дні, тому запропонували ще раз надрукувати фейлетон, який не втратив актуальности. Виконуючи її прохання, бажаємо шановній О-ЦІ швидкого одужання і нових фейлетонів!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Геройське милосердя сестер

Облога міста Бреслав (тепер Вроцлав у Західній Польщі) Червоною армією в грізному 1945-му стала вдячною темою для багатьох істориків. Тодішні події так вразили малого хлопця, що його пам'ять назавжди зберегла один спогад. І сьогодні, через п'ятдесят з лишком літ, він пропонує цей спогад читачам.

...Січень 1945-го не сипав снігом – лише бомбами. На задимленій пожежами станції – непроглядні натовпи змучених, переляканих людей облягали останній потяг, який мав залишити Бреслав. Протиснутись до якогось вагону ледь чи було можливо, бо нас витіснили щасливці, що вже сиділи у потязі, стояли на східцях дверей, ба – навіть роїлись на дахах вагонів, разом з горами клунків. Моєму татові якось вдалося підплатити контролера й дістати „перонівки", себто вхідні квитки на перон. І ми й собі стали пропихатись крізь натовп.

Тиснява, розпач, плач... Навколо переповнених вагонів ґестапівці сяк-так втримували лад криком і прикладами крісів. Добре знаючи німецьку мову, тато пробивався вперед з допомогою офіційних документів працівника львівського та бреславського радіо. До вагонів залишалося тільки десять метрів, коли різкий свист локомотиви сповістив про від'їзд потяга.

Минули останнього вартового, підбігаючи до прикінцевого вагону, який здригнувся і рушив. На переповнених східцях щільно висіли люди, а серед них – дві сестри-монахині. Їхні довгі, чорні одежі з білими „крилами" габісту розвівалися на вітрі, дивно констрастуючи з сіризною оточення.

Ситуація – безвихідна. Не було де навіть ногою стати, а нас – троє.

І сталось щось дивне. Побачивши нас і нашу смертельну тривогу, обидві сестри-монахині, швидко перезирнувшись, зіскочили зі східців на перон та вказали нам на звільнені місця. Тато вхопив мене за руку, і ми разом з мамою прийняли оте геройське милосердя.

Переповнений втікачами, останній потяг приспішував хід, все далі і далі, і далі.

Повз нас пробігали зруйновані станційні будинки, мигтіли згарища Бреслава. А там, вдалині, дві маленькі чорно-білі цяточки, з янгольськими білими крилами, стояли самітні, здані напризволяще долі...

Роман Савицький, мол.
Чикаґо – Львів

Про о. Н. Дмитрова і українців в Трою

Я уже вдруге читаю дописи, що о. Н. Дмитрів виїхав до Канади у 1897 році, а ніхто не знає, чи це є правдою, бо уже 18 жовтня 1898 року о. Н. Дмитрів був зареєстрований в Трой, Н. Й. Висилаю копію з історії св. Церкви св. Миколая в Трой, Н. Й., яку я написав і видав в 2002 році.

Михайло Коргун,
Вудлендс, Тексас

В Трой, Н.Й. початок української еміґрації почався ще у 1875 році, коли Іван Кирницький, родом з Тернопільщини, прибув до Трою. А вже в 1880 році почало більше приїздити українців до Трою. Коли в часописі „Свобода", в січні 1899 року, о. Дмитрів писав за Тройську громаду, то в Трою уже тоді було 76 родин, загалом 326 осіб. Перед тим їх обслуговував отець Грушка – перший редактор „Свободи", та отець Волкай (закарпатець). Отець Дмитрів пише, що в той час деякі з українців мали свої власні доми, що найбільше їх жило на Вест-Трой – тепер його назва Вотервліт.

В полотняних фабриках у Коговзі в той час працювало 70 молодих дівчат. У пропам'ятній книжці, яка була видана в 1936 році, написано, що в Трою жило 150 родин: нежонатих мужчин і жінок було 30, дітей зище 16 років – 226, нижче 16 років – 162, нижче 8 років – 65. Це досить поважне число людей: 633 особи, які в тому часі жили в Трою. У цій книжці зазначено, які були організації при тройській громаді, всіх разом перелічено десять. Вони мали свої бізнеси: крамниці, ресторани, гостиниці, доставців молочних продуктів та городини. Була бібліотека в горожанськім клюбі.

Я низько схиляю голову перед тройськими піонерами і подивляю тому завзяттю, яке вони проявили на національній ниві в чужому краю, почуття бути свідомими українцями, якими вони трималися майже від 1908 року. Тільки заглянути в церковні звіти, то ви побачите, що ця громада жила національним життям. Звіти переповнені концертами, балями, театральними постановами, академіями в честь Т. Шевченка, „маланками".

В 1960 р. в церковному списку було 480 фамілій, але як швидко ця громада поповнювалася, так швидко почала зменшуватися, і в 70-их роках вона дійшла до яких 60 родин. Пізніше громада трохи збільшилася, але вона уже не має того життя, яке було колись.

26 січня 1899 року „Свобода" писала:

„Довгий час Трой не мав священика, аж 2 жовтня 1898 року о. Дмитрів обняв парафію. Люди походять з Горлиці, Ліско, найбільше з села Ждиня і Климкова. Деякі уже мають власні доми на „West Troy". Понад 70 дівчат роблять в полотняних фабриках в Коговз.

Від Трою 30 миль є місто Амстердам, там живе 3 родини. Вони походять з Білого Каменя, 8 років як вони сюди приїхали".

Як ми записали зустріч з поетами

Прийшла до нас „Свобода", ч. 50 з 16 грудня 2005 р., де на 5-ій сторінці ми прочитали статтю-розмову: „Дмитро Павличко ...". Він згадує, зараз у першому реченні, про звукозапис з його виступу у Філядельфії в грудні 1966 року, який записала і передала йому „благородна душа".

Того дня звукозаписувач (досить великий, бо малих ще не було) перейшов щасливо (і непомітно для очей пікетувальників) під полою широкого зимового плаща моєї дружини Лукії на залю, де мала відбутися зустріч поетів Дмитра Павличка та Івана Драча з українською громадою. Запис вийшов досить добре і ми його зберегли. Коли, перебуваючи кілька років пізніше вдруге у Філадельфії, Дмитро Павличко довідався від нас про існуючий запис, попросив дати йому копію. Ми передали копію до Києва і дістали записку, яку долучуємо до цього листа:

„Пане Теодозію!

Я одержав дві тасьми від брата Романа. Це великий дарунок. Це документ, який показує, який я був. Дякую!

Д. Павличко. 9. VI.91".

Оригінал запису, який включає промови, запити і цілу низку поезій, читаних поетами, є донині у нас.

Після прочитання статті у „Свободі" ми ще раз прослухали нашу стрічку і ствердили, що відповіді Д. Павличка є повною мірою згідні з нашим „філядельфійським" записом.

Теодосій Гриців
Брекзвил, Огайо

Російськомовна халтура розкошує на українській сцені

14 грудня був у театрі, спокусився на назву „Чорний квадрат". Це – невідомий київський „театр імпровізації" (а я сподівався на якісь аналогії з відомою дискутивною картиною художника-супрематиста К. Малевича!).

Приїхав „театр" за фінансування місцевих комерсантів, які не знають, на який би ото вітер викинути тіньові гроші (аби тільки не в державний бюджет!). На сцені було 7 „акторів". Сім халтурників. Точніше, нездар. Ані смаку, ані інтелекту, ані майстерності! Вони самі сміялися на сцені у зовсім не кумедних побутових ситуаціях. А заля, переважно, здивовано мовчала. Втім, часом було чути окремі радісні вигуки якихось прицюцькувативих п'яниць. Найгірше ж те, що уся вистава (2 години) просякнута вульгарністю, навіть матом, – назва вистави „Патологія" точнісінько відбиває сутність самого отого „театру". Та ще й – РОСІЙСЬКОЮ мовою! (а це ж гастролери зі столиці України!)

Для мене той вечір був зіпсованим часом. Головний мій висновок: наша публіка втратила принциповість – не вміють обсвистувати! Залю залишили лише дві літні жінки, а решта – сиділи до кінця. Я б теж пішов, але професійна зацікавленість переважила – до якої крайності можуть впасти оті, що на сцені? Жах! Діставшись додому, відразу пішов митися гарячою водою – тричі змивав сценічний бруд, аби не прилип до душі.

Загалом гастрольний репертуар „Чорного квадрата" складали 3 вистави (усі – російською мовою!): „Казки втомлених міст" (у рекламі написано, що це – для дітей), „Патологія" (для дорослих) та „Чоловічий рід, однина" – про що ця остання, не знаю – не бачив, і на афіші не було зазначено.

Ініціював аморальну виставу „Патологія" Анатолій Нейолов. Саме йому моє – „Ганьба!" Та чи почують у Києві? У числі спонзорів гастролей – Міжнародний центр вивчення чужоземних мов „International House". Коли чуємо зі сцени тривіяльний російський мат, це вже виходить за межі моєї свідомості – отака вам, панове, „чужоземна" мова!

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Інваліди вже не читають „Свободу"

В 2005 році декілька місяців ми отримували „Свободу", котру нам виписав 81-ий Відділ Союзу Українок. Але з жовтня передплата припинилася, напевне, не продовжили передплату. Наше товариство за останній час пройшло дуже тернистий шлях. Були й про нас розповіді по телевізору, місцевому і обласному радіомовленню. Ми отримали приміщення, але ще дуже багато праці, бо немає коштів, та й зима. Але ми під дахом – це головне.

Може, хтось має таку можливість і випише нам вашу газету. Наша адреса: Ринок, 31, Чортків, Тернопільська обл., 48500 Ukraine.

Через вашу газету дуже хочемо поздоровити всіх наших земляків-українців, котрі проживають за кордоном, з Новим роком, Різдвом Христовим.

Юлія Курська,
координатор районного товариства інвалідів „Надія",
Чортків, Тернопільська обл.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зимова краса Союзівки



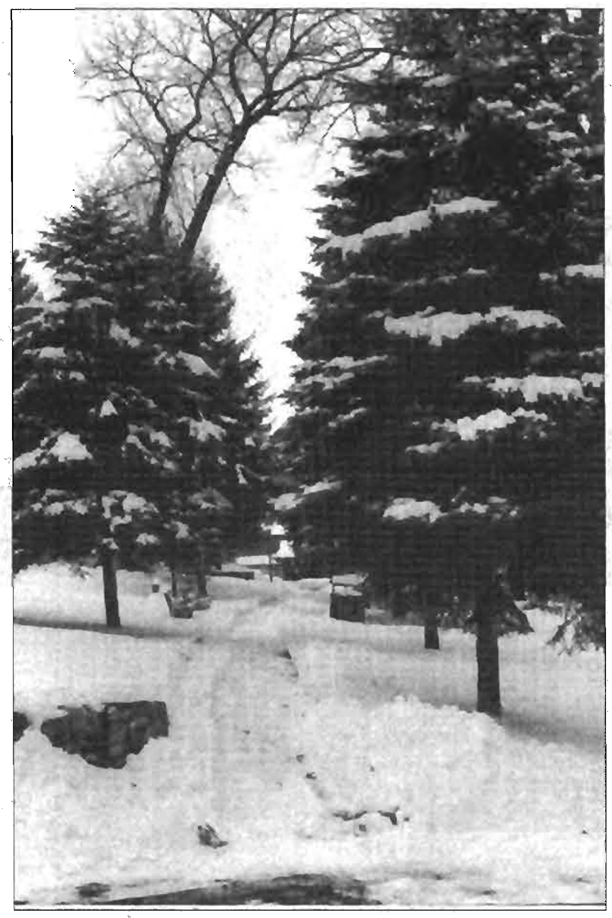
Грудневий ранок розбудив гостей Союзівки соняшним променем, який рожево пофарбував далекі гори і замерехтів у довгих крижаних бурульках, що звисали з дахів усіх будівель оселі. А міжгір'я стали ще темнішими... Червоний птах дивився з гілки у вікно...

Невтримки було в таку гарну пору перебувати в покої, сонце вабило на стежки оселі, вже очищені від снігу , але ще порожні в цей час... Тільки вдалині виднілася жіноча постать з собакою, який прокинувся найпершим і розбудив свою господиню. Постаті великих українців довкола головного будинку одягли снігові шапки, а зима кинула білі пухнасті ковдри на сходи до цих скульптур. Щодалі у ліс, тим більш казково ставало довкруги...

Та ось крізь грудневий мороз дісталися на зимову стежку пахощі кави, яку вже приготували в головному будинку для гостей біля ошатної ялинки. Звісно, такі пахощі навіть вовка викличуть з лісу, а що вже й казати про міського гостя... Тому цей фоторепортаж і виявився таким безлюдним - усі ж бо чимдуж спішили до ранкового спілкування за кавою...

Левко Хмельковський







Нові вітальні картки до свята - від УНСоюзу

Український Народний Союз є забезпеченевою братською установою, яка служить усій громаді. УНСоюз протягом своєї довголітньої історії завжди сприяв розвиткові українського мистецтва різних жанрів, підтримуючи українських мистців.

Згідно з довголітньою традицією, УНСоюз видає серію різдвяних карток. Завдяки активній підтримці громади, минулорічний випуск був дуже успішний, і ми сподіваємось, що з Вашою допомогою результати у цьому році будуть також задовільні. Нова серія різдвяних карток обіймає 12 карток, ціна - 25 дол. Дохід з продажу карток призначений на підтримку освітніх, культурних та молодіжних програм на Союзівці.

На превеликий жаль, у цьогорічні різдвяні картки вкралася друкарська помилка. Чотири картки з усіх дванадцяти були з друкарською помилкою. Очевидно, перед друком карток ми перевірили пробні відбитки, і вони були без помилок. З огляду на те, що картки були вислані прямо з друкарні до висилкового бюра, ми не мали змоги ці чотири картки вилучити.

Для Вашого відома подаємо, що кошти друку, з огляду на друкарську вину, знижені на одну третину. Це завдало зайвих незручностей, за які ми просимо вибачення. Заздалегідь дякуємо за Ваше зрозуміння, і на Ваше бажання вишлемо 6 додаткових карток.

Протягом декількох минулих років до успіху цих проєктів причинилися визначні мистці США, Канади і України, які надіслали УНСоюзові свої твори для відтворення у серії українських традиційних різдвяних карток. Наша щира подяка мистцям та усім, хто причинився до цього річного проєкту. Цьогорічна серія - це репродукція творів Якова Гніздовського, Віталія Литвина, Марти-Анни Шраменко-Рандазо та Івана Яцева.

Просимо пам'ятати, що, використовуючи ці картки, Ви не тільки підтримуєте УНСоюз, Союзівку і її різноманітні програми, але Ви також заохочуєте українських мистців плекати українські традиції і поширювати радісний настрій Різдва Христового.

Картки вислано усім передплатникам „Свободи", „Українського тижневика" та гостям Союзівки. Маємо надію, що громада надалі підтримає цей проєкт і уможливить посилення наших програм на Союзівці.

Бажаємо усім радісних свят Різдва Христового і щасливого Нового Року!

Оксана Тритяк,
Головний організатор УНСоюзу



Мал. І. Яців

Український...

(Продовження зі стор. 1)

Їх тримала віра. В якійсь мірі це були бажання романтиків широко відчинити вікна української культури американському світові та зберегти скарбівню національного духу на чужині.

З весною 1953 року постала Кураторія архіву музею, до складу якої увійшли Ю. Каменецький – голова, О. Кочан – заступник, О. Ганкевич – архівар і бібліотекар, М. Баран-скарбник, О. Городиський - писар, а також вільні члени – А. Кочан та д-р М. Терлецький. Протягом року ці добродії здійснили титанічну працю, стукаючи у двері усіх громадських та церковних організацій, заохочуючи до співпраці фінансові установи. Паралельно почалася реєстрація та каталоґування зібраних речей, а також їх збереження. Цю відповідальність взяв на себе Олекса Ганкевич, пластун-сеньйор з пластового куреня „Червона Калина", вчитель за покликанням. Тільки за перші пів року праці ним було вписано понад 5,000 інвентарних чисел до книжки-каталогу. Громадськість відгукнулася на заклик музейників, і серед перших меценатів, що передали музеєві пам'ятки друкованого слова, мистецтва, української старовини, були подружжя А. і О. Кочани з Джолієт (містечко в штаті Іліной) та Михайло Баран, який зберіг рідкісні видання української преси та книжок, як з „старого краю", так і з часів першої еміграції до Америки.

18 вересня 1954 року в домі Українського Народного Союзу в Чикаґо відбулися перші загальні збори музею. Присутніми були 65 громадян. На зборах було прийнято статут та встановлено, що річний членський внесок від громадянства становитиме 6 дол. (у 2005 році - 25 дол.). Новій управі було доручено знайти відповідне приміщення під музей, оскільки зібрані експонати зберігалися на приватних мешканнях, в гаражі, згодом перенеслися до комори пластової домівки. Музей потребував власного дому. Загальні збори одноголосно вибрали управу музею, до якої увійшли д-р М. Сіменович – голова та члени А. Кочан, І. Семянчук, д-р М. Бараболяк. До дирекції музею увійшли Ю. Каменецький – голова, заступники О. Кочан та д-р Терлецький, О.Ганкевич - архівар, М. Баран – скарбник, О. Городиський – писар, В. Децик – кустош музею. В. Данилишин – бібліотекар, також вільний член Д. Шумей. До контрольної комісії увійшли В. Тимцюрак, А. Артемович та Михальцевич.

Не маючи великих матеріяльних статків, не уявляючи тягару непосильної ноші, ці люди, в середині XX століття, на березі озера Мишиґен, розкладали ватру української духовної культури, берегли безцінні витвори українського народного духу. Це був знаковий час, бо зібрав у свідомий інтелектуальний гурт кілька подвижників і патріотів, які справу музею прирівнювали до справи всього їхнього життя.

Перечитуємо пожовклі від часу сторінки часописів. Газета „Америка" (*ч.153, 16 серпня 1954 р.*) помістила статтю „Народини Українського музею- архіву", автор якої подає думки першого архівара та бібліотекаря музею Олекси Ганкевича: „Діти наших давніх еміґрантів часто не знають мови своїх батьків, не раз викидають те, що залишилося по їхніх батьках на смітник. Організації існують і завмирають, їхня документація може пропасти. Від цілого ряду наших громадян отримали ми багато цінного матеріялу. Досі експонати дали нам 63 особи і три товариства. Маємо речі, прислані з Канади і Англії. Маємо вже 910 назв, кожна річ записана чотири рази. Перші гроші на початкові видатки дав професор Каменецький...

...Чикаґо колись було найбільш культурним центром українства в Америці. Зокрема гетьманська „Січ" була сильна і велика організація. Вона проробила велику роботу. Багато матеріялів дав д-р Іван Смук. З цієї збірки ми і почали".

За цими словами – велика праця та доля правди, навіть іскра передбачення: з кожним роком втрачаємо все більше і більше, а передані речі, документи у скарбівні українського музею назавжди залишаться свідками нашої ідентичності. З власної ініціятиви ще в 1950 році розпочав збірку архівних та музейних матеріялів О. Ганкевич. Коли шафа в пластовій домівці виявилася замалою, Пластова станиця виділила невеличку комору. Ходив від хати до хати, знайомився із старшими еміґрантами, випитував за старими журналами, світлинами, часописами. Він зібрав цінні матеріяли, ще з періоду активного життя „Гетьманської січі" в Чикаґо та Першої Української Дивізії, протоколи товариств, українські паперові гроші та поштові марки, матеріяли з історії спорту в Україні, предмети українського народного мистецтва, музейні експонати до відділу історії України. Його називали „душею" музею за відданість та працьовитість.

Через протоколи, канцелярські книги, реєстри вичитуємо історію, записану чітким каліграфічним почерком, колосок до колоска зв'язуємо сніп історії українського життя на еміґрації.

Першим президентом музею був великий меценат музейної справи д-р Мирослав Сіменович. Він приїхав до Чикаґо у 1906 році. Народжений на Буковині, в родині священика, усе своє свідоме життя він присвятив українській справі. Промовистими є його слова, подані у річному звіті музею за 1955-1956 роки. В них закладено бачення щодо майбутнього музею:

„Коли дивитись на політичне і громадське життя українців Чикаґо з перспективи років, то приходиться жалкувати, що наш архів із бібліотекою не постали бодай 50 літ тому. Ми мали б тепер зібраний докладний матеріял про життя і буття наших поселенців у цьому, другому щодо величини, місті Америки. Треба знати, що колись між двома війнами, Чикаґо було поважним політичним і культурним нашим центром. Тут видавалась наша власна преса, маршували організованими колонами Січовики, організувались протестаційні акції проти московських окупантів, фінансово піддержувався український рух спротиву в Західній Україні проти польських окупантів. Сьогодні немає майже сліду колишньої діяльности, а новоприбулі еміґранти не завжди мають нагоду по ті речі довідатися, бо написаного про той період немає нічого. Сьогодні призабулись уже прізвища людей, що вкладали колись свій труд і запал в народне діло, що були рушіями всього культурного і політичного життя. Коли інші національні групи, що живуть у Чикаґо спромоглися на відповідні історичні розвідки про початки їх поселення і праці, то в нас цього ще немає. Вірю, що якраз наш архів-музей стане поштовхом до написання історії релігійного, культурного та господарського життя українців міста Чикаґо".



Катерина Ющенко в музеї

Осінь 1955 року була щедрою. Музейники знайшли триповерховий будинок, що знаходився за адресою 2453 W. Chicago Ave., в „Українському селі". Його вартість становила 22,500 дол. Першу лепту своєї благодійности у сумі 5,000 дол. вніс д-р М. Сіменович. До його прикладу долучилися майже усі члени управи, пожертвувавши по 100 дол. на сплачення боргу кредитівці „Самопоміч". Повністю відновлене приміщення музею коштами д-ра М. Сіменовича було готове до відкриття. На двох поверхах будинку розміщувалися відділи народного мистецтва, історичний, визвольних змагань, українського спорту. Цікавою була експозиція світлин „Чикаґо колись і тепер". Знайшлося місце кімнатам двох меценатів – д-ра М. Сіменовича та Каленика Лесюка, хорунжого УНР, який був організатором добродіїв Музею визвольних змагань у Празі. У Каліфорнії за власні гроші він придбав дім під український музей. Довідавшись про організацію музею в Чикаґо, він перевіз до нього окремі експонати, архівні документи, бібліотеку.

Музей продовжує розбудовуватися за принципами, закладеними його фундаторами. Українська громада у найскрутніші моменти подавала музеєві руку допомоги. 28 червня 1965 року була скликана особлива нарада представників громадських організацій в справі фінансової ситуації, що склалася в музеї. Присутні прийняли рішення д-ра Пантелеймона Грицеляка про створення Надзвичайного комітету допомоги музеєві, який очолив П. Грицеляк. Уже в січні зібрана сума становила 4.3 тис. дол. У 1988 році президентом музею було обрано д-ра Юрія Грицеляка, сина П. Грицеляка.

У 1992 році, святкуючи 40-у річницю діяльности, музей придбав просторіший будинок у центрі „Українського села". Його світлі кімнати після відновлювальних робіт у грудні 1994 року перетворилися в експозиційні залі, приймаючи щоденно все більше і більше відвідувачів.

Дякуючи організаторським здібностям Ю. Грицеляка та управи, саме в ці роки почався активний вихід музею в американський світ. Пересувні музейні виставки відбувалися в Чикаґо та столиці штату Іліной – Спрінфілді. Американські університети запрошували з презентацією української етнокультури до студентських авдиторій. Пожвавішала робота з організацією тематичних виставок, з охотою майстри народної творчости, малярства почали пропонувати ділову співпрацю. З думкою допомоги музеєві розбудуватися не розминувся під час своєї каденції сенаторства в штаті Іліной українець Володимир Дудич. Завдяки його сприянню тодішній губернатор Д. Раєн підписав ґрент на пів мільйона долярів. За проєктом архітектора Йосифа Мицика у 2001 році було добудовано додаткову частину до будівлі музею.

Шість років президентом Українського національного музею є Ярослав Ганкевич, син Олекси Ганкевича, одного з перших його засновників. Не маючи жодних дотацій від міста та федерального уряду, як і 55 років тому, музей опирається на добровільні пожертви від громади. У вересні цього року до фонду підтримки музею зібрано 56.5 тис. дол., з яких Фундація „Спадщина" при банку „Певність" дала 25 тис., кредитівка „Самопоміч" – 15 тис., яка також у листопаді 2005 року стала спонзором виставки творів українських мистців, присвячених Першій річниці Помаранчевої революції, виділивши додатково 4 тис. дол.

Сьогодні у простороому будинку знаходиться архів української еміґрації, бібліотека, залі декоративно-прикладного та народного мистецтва, старовинних ікон, історії, нумізматики та філателії. Є у музеї кімната американського сенатора, сина української громади Чикаґо В. Дудича. Галерія музею стала місцем проведення мистецьких виставок, концертів, конференцій, зустрічей з цікавими людьми. Архівні матеріяли відкриті для науковців та істориків. На каналах американського телебачення демонструються науково-популярні передачі за участю Українського національного музею.

Після прийняття губернатором штату Іліной Р. Благоєвичем указу про додаткове впровадження навчальних годин в середніх школах на вивчення українського Геноциду

(Закінчення на стор. 14)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українська пісня - від Дніпра до Гадсону

Лідія Коваленко

НЮ-ЙОРК. – 17 грудня в приміщенні Бруклінської школи ім. Лінкольна відбувся концерт з музично-пісенної творчости України – клясичної і сучасної, – як один з проєктів циклу, запланованого на перспективу організаторами „Днів американсько-української спадщини", які вперше відбулись у вересні 2005 р. і були присвячені Дню незалежности України. Згідно з рішенням провідників Ню-Йорку вони стануть традиційними. Ініціяторами і організаторами вересневого і грудневого заходів стала Українська Американська Координаційна Рада (УАКРада) при підтримці Генерального консульства України в Ню-Йорку. Продюсер і режисер проєкту – Олександер Гутмахер, громадянин України, який нині проживає в Ню-Йорку. Звичайно, при спонзорській підтримці деяких американсько-українських установ та приватних підприємців – колишніх мешканців України, серед яких генеральним спонзором вдруге виступає компанія „Горілка Шустов" в особі її власника, колишнього жителя Мукачева Олександра Рознера.

Ідея організаторів: розповсюдження українського мистецтва серед вихідців з України – нині жителів Ню-Йорку (і не тільки), незалежно якою мовою вони розмовляють вдома і яким чином вони опинились на цьому боці океану. Народжені в Україні в більшості цінують і нудьгують за мовою і культурою, в якій виросли. Відомо: справжню українську пісню люблять всі. Як відзначили у своїх вітаннях заступник голови УАКРади Андрій Ластовецький та консул Андрій Наджос, тут зібрались ті, яким дороге українське мистецтво. Переповнена заля і гаряче прийняття українських артистів концерту „Від Дніпра до Гадсон-рівер українська пісня лине" – тому свідчення.

Вперше за 50 років своєї славної і відомої історії український хор „Думка" Ню-Йорку виступив в Брукліні. Він відкривав концерт виконанням гимнів США і України. Клясичний репертуар, професійне виконання стали відкриттям для тих, хто не чув цього хору раніше. Диригент „Думки" Василь Гречинський просто зі сцени запросив бажаючих до цього творчого гурту.

Геніяльний гуцул-скрипаль Василь Попадюк, якого називають „українським Паґаніні", уже вкотре прибув до Ню- Йорку з Торонто, де тепер живе і працює. Василь створив своїм віртуозним виконанням народних композицій таку енергетику в залі, що весь дальший концерт сприймався з особливим піднесенням.

Далі виступив ще один український діямант в особі Народного артиста України, буковинця Іва Бобула, який останні роки проживає в Києві, співпрацюючи з відомими українськими композиторами-піснярами Рибчинським, Злотником, Татарченком. Глядачі довго не відпускали його зі сцени, і коли Іво „а-капеля" виконав всього один куплет „Дивлюсь я на небо", всі були заворожені широким діяпазоном, прекрасною окрасою його голосу і впевнились у справедливості порівняння: це наш Паваротті.

Танцювальну частину концерту представили вихідці з України – група балету Алекса Сизова, солістка спортивного танцю Тетяна Бас і танцювальний дитячий супровід 11-річного соліста Натана, батьки якого – кияни.

Зібрати стільки зірок і обдарованих початківців – це великий успіх організаторів. Мета була досягнута: на сцені сяяли таланти України, яким аплодував і Ню-Йорк і жителі Ню-Джерзі. В своєму заключному слові душа проєкту Олександер Гутмахер, випускник Київської консерваторії і за духом – переконаний українець, пообіцяв в скорому часі українське телебачення та серію інших українських заходів. Перед початком концерту на кіноекрані демонструвались кадри з „Майдану-2004". Вперше сцена школи ім. Лінкольна, залю якої часто орендують громади вихідців з колишнього СССР, була декорована українськими стрічками, рушниками, соняхами (оформлення Галини Пітель).

Я запитала про враження від концерту свою сусідку у залі. Ґрета (приїхала з Латвії 12 років тому, мати її – українка, батько – росіянин) так оцінила концерт: „Я рада за Україну, бо ви зуміли стягнути сюди букет талантів. Я вперше слухала Попадюка і Бобула. Навіть прізвищ не чула раніше. Особливо вражена талантом скрипаля. Це політ фантазії і віртуозности. І співак дуже сподобався – прекрасний голос. Талановиті люди. А хор? Всі вони ж працюють і знаходять час для свого захоплення. І дітки сподобались. І як всі встали, коли Іво співав „Одна єдина, одна єдина – ти рідна мати Україна!" Ви – молодці, що показали нам, бруклінцям, свої таланти".

Відзначили 30-ліття Фундації УВУ і 85-ліття УВУ

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – 12 листопада в готелі „Рамада" відбулось відзначення 30-ліття Фундації УВУ і 85-ліття УВУ. Перед бенкетом відбувся „круглий стіл" на тему „Між минулим і майбутнім: УВУ у XXI столітті". Академік Леонід Рудницький попросив до слова д-ра Іванну Ратич, проф. Олексу Біланюка, Івана Буртика, доповіді відсутніх д-ра Лесі Кисілевської-Косик і д-ра Миколи Шафовала прочитав ведучий програмою. Панелісти згадали про історичну місію УВУ для українства та його сучасні великі завдння в збереженні і поширенні української науки в діяспорі і Україні.

Відкриваючи бенкет, голова ділового комітету Іван Буртик в короткому слові згадав про університет як незламну твердиню української науки в XX столітті та його заслугу для нашої молоді після обох світових воєн. На прохання ведучого програмою д-ра Аскольда Лозинського, о. Роман Мірчук провів молитву, а на вшанування померлих членів Фундації ведучий попросив І. Буртика прочитати список. Управа Фундації рішила в.анувати тишею заслужених людей, що трудились для університету, Фундації та суспільно-громадського життя. Це – Василь Лев, Осип Андрушків, Ярослав Падох, Василь Стецюк, Петро Богданський, Петро Ґой, Володимир Гординський, Михайло Сосновський, Володимир Бакалець, Іван Рудакевич, Іван Кобаса, Роман Кос, Мирослав Бих, Імре Кардашинець, Олександер Ничка, Михайло Шпонтак, Михайло Цвях, Михайло Турецький та Володимир Гуменюк.

Змістовну головну доповідь виголосив голова Фундації проф. Володимир Стойко, який висловив вдячність організаторам і членам Фундації, котрі зуміли організувати і розбудувати фундацію як допомогову базу для університету.

Після доповіді проф. В. Стойко з ректором Альбертом Кіпою вручили грамоти признання заслуженим членам Фундації. Їх одержали Василь Сосяк, Ігор Гайда, Нестор Олесницький, Аскольд Лозинський, Оксана Луцька, Леся Гой, Богдан Качор, Василь Лучків, Дмитро Боднарчук, Іван Марченко, Осип Рожка, Євген Гановський, Михайло Оберишин, Марія Пятка, Олена Бобиляк, Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку та фундація „Спадщина" в Чикаго. А. Могучий зачитав привіт Патріярха Філарета, о. Мірчук – Владики Василя Лостена та Митрополита Стефана Сороки. Окремий привіт склав голова асоціяції „Українці Казахстану" М. Парипса. Привіт від Екзекутиви УККА прочитала М. Дупляк. Слід згадати, що з привітами також надійшли пожертви від інституцій та приватних осіб.

У мистецькій програмі скрипаль-віртуоз зі Львова Маріян Підвірний виконав в'язанку мелодій. Милою несподіванкою був виступ поета-драматурга Олександра Ірванця, який зачитав свою поему до 30-ліття Фундаці й 85-ліття УВУ.

Доповідь, присвячену обом річницям, виголосив ректор проф. Альберт Кіпа. Урочисто відбулась церемонія вручення золотої медалі УВУ для Фундації за довголітні заслуги, та вручення такої ж медалі голові Фундації проф. Володимирові Стойкові за його великий вклад праці для Фундації та УВУ. Також нагороджено чотирьох працівників Фундації, які закінчили студії в УВУ. Їх піднесено до гідности почесних сенаторів грамотою УВУ: д-ра Ярослава Моцюка, Теодора Воляника, д-ра Евгена Федоренка та д-ра Лесю Кисілевську-Косик.

Найбільш цікавою була частина програми, коли гості, мабуть, вперше, побачили процедуру надання Почесного докторату Степанові Воляникові (через хворобу не був присутній) та Іванові Буртикові. Коли Леонід Рудницький одягав в кирею І. Буртика, проф. Володимир Стойко зачитав грамоту латиною, яку вручив І. Буртикові.

Валентина Іванків



Під час нагородження І. Буртика званням почесного доктора УВУ

Вручено стипендії Товариства українських ґрадуантів


Студенти, які отримали стипендії

ДІТРОЙТ, Миш. – Товариство Українських ґрадуантів Дітройту і Віндзору було засновано в 1939 році. Маючи за собою 66 років існування і праці, Товариство щороку надає стипендії студентам українського походження і вибирає заслужену особу в українській громаді, надаючи її звання „Українець Року". 30 жовтня зібралися ґрадуанти в бенкетній залі Українського культурного центру (УКЦ), щоб відзначити 66-річчя існування своєї організації, надати стипендії студентам українського походження і вибрати найбільш заслужену особу в українській громаді. Титулом „Українець Року" вирішено відзначити Ярослава Дужого. (*„Свобода" в ч. 48 вмістила звіт В. Левенця про цю подію.* – **Ред.**).

Після мистецької частини Лідія Таращук-Неганів вручила стипендії, які отримали Христина Ігнасів, Шіля Корніло, Григорій Михайлюк, Андрій Німек, Христина Рижий, Григорій Волощук, Микола Корніло, Наталія Лаврін, Галина Міщанин, Петро Онисків, Еріка Шарон і Ірена Жигалкіна. Від імені студентів Наталія Лаврін подякувала за моральну і матеріяльну підтримку.

Катерина Ткачук

Відзначено 80-ліття СУМ

ПАРМА, Огайо. – Осередок ім. гетьмана Богдана Хмельницького СУМ в Клівленді-Пармі відзначив 80-ліття СУМ-у і 40-ліття сумівської оселі „Хортиця”. Святкування відбулося у формі ювілейного бенкету та мистецької програми в суботу, 12 листопада 2005 року, в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці, з участю священиків українських католицьких і православних церков та близько трьохсот шанувальників СУМ-у.

На сцені було встановлено емблему СУМ, портрет її засновника Миколи Павлушкова, сумівські гасла: „Честь Україні! Готов Боронити”! та гасло Помаранчевої революції „Вірю, 78Знаю, Можемо”! Численні фотографії відображали діяльність Осередку та оселі „Хортиця” протягом 40 років. На стінах висіли прапори 11 держав світу, в яких тепер діють сумівські організації. До ювілею була видана Пропам’ятна книга під керівництвом подруги Оксани Рошецької.

Святкову програму вступним словом відкрив голова комітету Ігор Дячун, який передав дальше ведення програми Мішел Житовці і Юрієві Фірманчукові. Під звуки козацького маршу та маршу січовиків до залі увійшли двома колонами сумівці із своїми організаційними прапорами. Святковий апель приймали Ігор Дячун, голова Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького Ігор Оліяр і голова Крайової управи СУМ Богдан Гаргай. Апель закінчився загальним співом сумівського гимну „Вгору прапори” і піснею „Ми ростем – ми надія народу”. Американський гимн заспівали Діяна Продан і Катя Лис при фортепіяновому супроводі Лілі Кобрин, а український гимн – всі присутні в залі.

З цікавою і змістовною доповіддю виступив Богдан Гаргай.

Опісля у концертовій частині програми сумівці виконали літературну-мистецьку композицію, присвячену 80-літтю СУМ, в якій звучали українські патріотичні пісні та вірші.

У мистецькій програмі брали участь: молодий рій дівчат „Русалки” під проводом Наталки Довганюк, рій „Січовики” і їх виховник Михайло Мігелич молодший, рій молодших юнаків „Лиси” і їх виховник Марко Дячун, рій бандуристів „Золоті струни” під проводом Люби Сліпець-Лис, дівочі рої „Червона калина” і „Чорноморці”, яких підготували виховниці Андрійка Бідяк-Данко, Діяна Продан, Мішел Житовка та Ліса Шийка-Шрубович.

Потім голова управи оселі „Хортиця” Нестор Лис розповів про діяльність оселі протягом 40 років, назвавши всіх голів управи оселі. Грамотами подяки за довголітню працю в оселі було відзначено голів управи Миколу Поглида, Дмитра Головацького, Петра Венгрина, Романа Поглида, Лесю Данко-Бакінгем, Оксану Ліщук-Гуперт, Романа Дрозда і Нестора Лиса.

Святкову трапезу благословив парох Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці і капелян СУМ-у о. Василь Петрів. А при закритті святкувань молитву провів настоятель Українського православного собору св. Володимира о. Іван Наконечний. До пізньої ночі гостям пригравала оркестра „Діброва”.

Петро Твардовський

Авторський вечір І. Камінської за книжкою її спогадів

ЧИКАҐО. – В неділю, 13 листопада, в Українському Культурному Осередку відбувся авторський вечір колишньої підпільниці і бійця УПА Ірени Камінської – з презентацією її книжки спогадів „Моя Одисея”. Серед численних учасників цього цікавого і приємного вечора був і редактор книги, проф. Євген Місило – директор Ук раїнського Архіву в Варшаві, автор документального дослідження „Акція ‘Вісла’ “. На презентацію прибули також дві близькі подруги-упівки Ірени Камінської -„Христі” – Надя Голяш-„Марійка” і п. Ріпецька.

Видавець і редактор книги проф. Євген Місило розповів, як довго він намовляв п.Ірену взятися за ті спомини і зафіксувати на папері все, що збереглося в її пам’яті. А ппотім була тяжка і копітка праця, що тривала майже сім літ. Праця якісна, бо всі прізвища, факти і обставини узгоджуються з іншими документами в руках історика.

Дочка упіста Христя Верещак прочитала декілька розділів з книжки, а правник Марта Фаріон-Вислоцька представляючи п.Камінську-„Христю”, з великим хвилюванням сказала, що „щойно тепер вона зрозуміла, що історія – це не тільки наука, факти, дати, провідники, але що історію творять саме люди, як героїня цього вечора“. Вона прочитала цю книжку від дошки до дошки” мала глибокі переживання з цього приводу. Тим більше, що і її мама Ярослава і покійний батько Олександер Фаріони – близькі друзі з п. Іреною.

Перед закінченням вечора прибула сюди ще п. Марійка Форович, щоб зустрітися зі своїм давнім знайомим – проф. Є.Місилом. Це була дуже зворушлива зустріч друзів з часів юности.

Олександра Мудра

Дякую „Свободі“ і друзям

„Свободі“, яку високо ціню і люблю, – за відгук про мої спомини, бо після нього прийшло багато листів з проханням вислати книжку. Властиво, розійшися всі примірники, котрі я одержала з Варшави. Кому не вистачило, прошу трошки зачекати, бо маю надію на нові варшавські примірники. Друзям дякую за допомогу в пакуванні і висиланні книжок моїм замовникам. Нариклад, Ірена Кліш запакувала і відіслала понад п’ятдесят книжок. Що б я могла без такої сестринської помочі, з моєю розтрощеною в часи боротьби рукою, котрій вже тяжко написати слово? Оцю коротеньку подяку я теж пишу рукою подруг, але – своїм вдячним серцем.

Ірена Камінська-„Христя“,
Чикаго.

„Лелеки”, які не відлітають

ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – Вже 15 років в Ґлен Спей діє вокальний ансамбль „Лелеки”. Це один з найактивніших осередків нашої громади. За цей довгий час не відбулось жодної поважної імпрези без участи „Лелеків”. Окрім Національних свят, ансамбль бере участь в усіх Літургіях, в похоронах та Панахидах.

Члени ансамблю – це старша і нова еміграція (цебто третя і четверта хвилі). Невтомним і вмілим провідником ансамблю є Ярослав Гавур (він же – голова Українського Братського Союзу).

Десь пару років тому виринула думка, щоб час до часу влаштувати розвагову імпрезу, а не тільки поважні та сумні. Домовились підготувати „Веселий вечір”, але завжди були якісь перешкоди, і так відкладалось з весни на осінь, то знову з осені на весну.

І нарешті в цей „малий ювілейний рік”, з допомогою усієї громади, відбувся такий „Веселий вечір” 26 листопада, в нашій залі церкви св. Володимира.

В програмі – веселі пісні, музика, гуморески, сатира. Члени ансамблю, крім Ярослава Гавура, котрий провадив програмою – бандурист Володимир Мазяр, Богдан Кандюк, Стефан Палилик, Іван Капчак, Богдан Бродин, Розалія Ґавур, Анна Плескун, Анна Босак, Марія Гуґель. Крім ансамблю, до програми були запрошені Ела Мазяр – піяніно, спів, Тамара Лихолай – спів, та малий Стефан Палилик – спів.

„Веселий вечір” був дуже вдалий. Разом зібрав 60 осіб, були гості з Ню-Йорку иа Конектикату. Як на нашу громаду, то справді була численна публіка. Громада була дуже задоволена, і чулися щирі запитання, коли знову будемо мати таку імпрезу?

Стефан Палилик

Український...

(Закінчення зі стор. 9)

на лекціях з світової історії, понад 200 вчителів середніх шкіл міста зібралися 5 грудня цього року у музеї на свій річний семінар, щоб зустрітися з свідками однієї з найбільших трагедій минулого століття.

Музей відвідали посол Америки в Україні Джон Гербст та консул Роберт Гомовун, консули Болгарії та Польщі, посли України в Америці та представники Генерального консульства України у Чикаго.

Помаранчева реолюція в Україні зацікавила світ. Американська преса, телебачення знаходили Україну у нашому музеї. Виставка фотосвітлин з Майдану чикагської дівчини Адріяни Ковальської передала дух, яким жив український народ.

Кожного місяця збираються на свої сходини члени дирекції Я. Ганкевич, д-р Ю. Грицеляк, О. Гриневич, Б. Дудич, І. Матвіїшин, І. Субота, Т. Турула, І. Ґорчинська, Л. Трухла. Доброю традицією стало у музеї під час відкриття виставок збирати в родинне коло творчу інтелігенцію. Багатолюдними і цікавими були виставки „Український краєвид" та „Мистецьке ТАК! нашій Україні", що відбулися в 2005 році. Шанувальники творчості мистця Анатолія Коломийця у жовтні цього року захоплювалися його акварелями. Цікавою була виставка чорно-білих світлин фотохудожника Г. Борисовського. Виставку, присвячену діяльності Пласту, відвідало багато молоді та представники старшого покоління. Народний одяг Яворівщини було представлено на виставці, організованій Іриною Демус, завдяки великій приватній колекції, зібраній її родиною. Роботи відомого українського майстра постімпресіонізму Северина Борачка теж знайшли собі місце в багатій колекції малярських творів – їх подарував музеєві племінник мистця Олег Борачок. Надходять подарунки і від сучасних мистців діяспори. Так недавно три своїх твори надіслали музеєві мисткиня з Техасу Лідія Боднар-Балагутрак та художник Гура з Філядельфії, подарували свої роботи творче подружжя Скорупських з Чикаго. Після виставки творів Народного майстра України Івана Сколоздри музей отримав в дарунок від поетеси Лесі Мудрої дві скульптурні композиції та розписану на склі гарну роботу майстра.

Батьківську увагу музей відчуває з боку великого благодійника д-ра Романа Смика. Архів великої наукової вартости, колекцію філателії та фотографій, присвячених пам'яті Йосифа Сліпого він передав музеєві, а також понад 500 книжок із своєї бібліотеки, художні полотна Гуцуляка, Козака, Хоткевича, Куриласа.

Велику участь у повсякденному житті бере один із засновників музею Орест Городиський. Зібрана ним колекція пластових відзнак стала частиною пластової виставки. Написані ним книжки-спомини з часів Другої світової війни теж зберігаються в музейній бібліотеці. Збірку цінних книжок передали музеєві подружжя Кекіш з Нейпервілу та багато інших добродіїв.

Зворушив своїм добродійним вчинком д-р Юрій Подлуський – він подарував 8 старовинних ікон, церковні чаші, хрести, фелони, плащаницю, хоругви XVIII-XIX ст., жіночі прикраси, порохівниці, тобівки, музичні інструменти, уніформи січових стрільців, воїнів УГА, шаблі, велику збірку військової уніформи сучасної української армії.

Різьблені та інкрустовані вироби відомих гуцульських майстрів Ф. Шкрібляка, С. Корпанюка, Семенюка передала музеєві Ольга Ганкевич, виконавши волю світлої пам'яті отця-митрата Романа Ганкевича з Гамільтону (Канада). Понад 250 одиниць гуцульських виробів, предмети кераміки, вишивки, народного одягу занесені в реєстр музею. Колекція із 500 писанок писанкаря Бориса Савина, українська кераміка кераміста Михайла Гуміняка займають особливе місце в експозиції музею, яку доповнюють чудо-розписи писанок Віри Самиці.

Гордістю є музейна бібліотека, добровільними опікунами якої є Калина Драгомирецька та Рута Галібей. Велику роботу над впорядкуванням музейного архіву проводять М. Міщенко та О. Коновал, д-р Віра та Богдан Боднаруки. Кожного ранку, вже багато років, першою заходить до музею Мирослава Баторфальви. Її самовіддана, добровільна праця хоронительки музею заслуговує вдячности і поваги. Вона багато розкаже про кожен експонат і про добродіїв, що подарували їх, перевірить касові книжки, зареєструє листи з датками. Словами вдячности оцінюють працю на благо музею довголітнього бухгальтера Юрія Яремовича та його дружини Орисі. Екскурсії проводить Олена Смолинець. Музей – це Український світ. Адреса музею: Ukrainian National Museum, 2249 W. Superior St., Chicago, IL 60612.

НТШ в Україні має нового керівника

ЛЬВІВ. – 17 грудня, у львівському Будинку вчених відбулися загальні звітно-виборні збори та чергові вибори дійсних членів НТШ. Збори відбувалися під сумним знаком – нещодавно пішов з життя перший і багатолітній голова НТШ в Україні академік Олег Романів, який очолював найстарішу українську наукову спілку від часу її відродження у Львові, з 1989 року.

Учасники зборів обрали нового голову Товариства. Ним став д-р Олег Купчинський, який дотепер виконував обов'язки наукового секретаря і першого заступника голови. Результати голосування: 116 голосів „за", „проти" не було, 11 утрималося.

Заступниками голови НТШ було вибрано д-рів Романа Кушніра, Олега Шаблія та Івана Головацького. Науковим секретарем Товариства став д-р Роман Плацко.

М.Р.

Залізничне вікно з України в Европу

144 роки тому до Львова прибув перший потяг

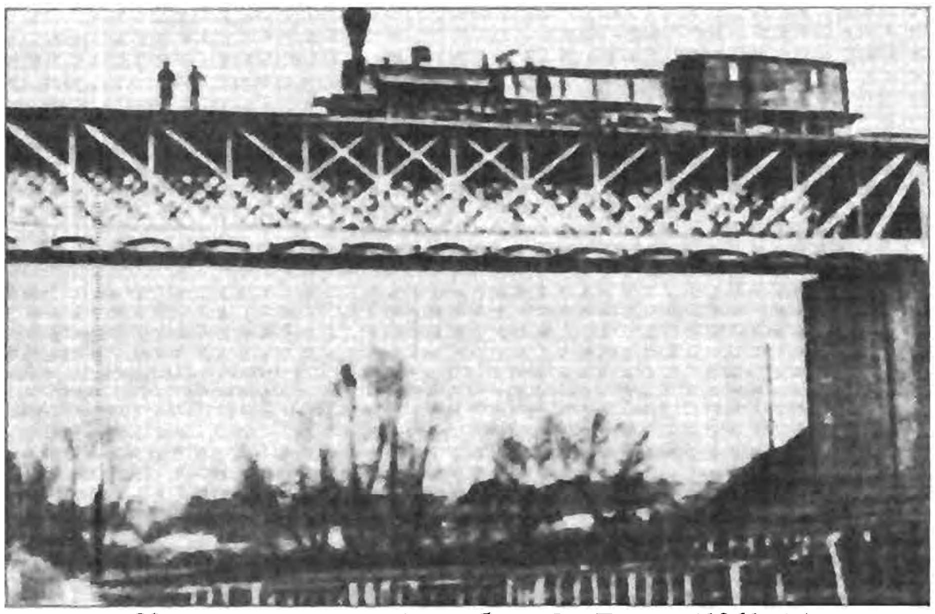
Про Львівську залізницю я завжди говорю з великою любов'ю і повагою. Адже тридцять років мого життя були віддані цій сталевій маґістралі. Я не був стрілочником, не ремонтував вагонів, не працював черговим на станції. Однак, став Почесним залізничником – за те, що впродовж чверті віку я був машиністом „потягу", який називався „Львівський залізничник". Йдеться про першу на Заході України робітничу газету, призначену для трудівників маґістралі.

З нагоди 144-ої річниці прибуття першого потягу до Львова, яка припала на 4 листопада, пропоную читачам розповідь про цю знаменну подію.

Анатолій Гороховський,
Чикаґо

Історики характеризують другу половину XIX століття, як епоху швидкого розвитку капіталізму – не тільки способів виробництва, але і засобів пересування. В Америці і в країнах Західньої Европи залізниці відіграли велику ролю у розвитку усіх галузей народного господарства.

В той же час Галичина, яка фактично була колонією Австрійської імперії, а з 1867 року – Австро-Угорської монархії, залишалась в стороні від цього процесу. Промислова продукція підприємств складала лише 7.5 відсотка від загального обсягу продукції країни.


Один з перших потягів прибуває до Львова (1861 рік)

Ще у 1830 році почалося проєктування сталевої маґістралі, яка повинна була зв'язати Галичину зі столицею імперії – Віднем. Запрошені з Німеччини, Бельгії та Франції інженери почали працювати над втіленням задуму в життя, однак монархія Габсбурґів відмовилася фінансувати вже готові проєкти.

Тільки після скасування кріпацтва в Австрії в 1848 році знову постало питання про будівництво залізниць, і перш за все – з військово-стратегічних міркувань, враховувалося також інтереси буржуазії, яка потребувала нових ринків збуту товарів і нових засобів транспортування.

В 1857 році у Відні було прийнято рішення про спорудження нової залізничної лінії, перша черга якої повинна була пройти від Перемишля до Львова. З цією метою було засновано акціонерне товариство імені Карла Людвиґа, на посаду технічного керівника запросили німецького інженера Кеба.

Беззмелля і злидні змушували селян вирушати у міста на пошуки заробітку. За безцінь вони наймалися на будівництво залізниці. Працювали в жахливих умовах по 15–17 годин на добу, за мізерну платню. Найчастіше замість грошей робітники одержували талони, за які вони купували товари в крамницях, що належали акціонерній компанії.

В районі Городка було багато багнистих місць. Будівельники трудилися по коліна у воді, їм дошкуляли комарі, лютували епідемії інфекційних захворювань.

Будівництво першої залізниці йшло повільно, бо всі роботи виконувалися вручно. Будівництво майже стокілометрової залізниці тривало чотири роки. Приймальна комісія на чолі з інженером Гофтінґеном перевірила якість виконаних робіт; в акті, складеному 29 жовтня 1861 року, відзначила, що на деяких проміжних станціях виявлено серйозні відхилення від проєкту, а тому у встановлений компанією реченець не можна прийняти перший потяг.

Але акціонери мали свої пляни. Справа в тому, що наближалося 4 листопада – іменини ерцгерцоґа Карла Людвиґа, а перша мандрівка потягу була присвячена саме цій даті. Отож комісія підписала новий приймальний акт, який дозволяв розпочати рух потягів 4 листопада 1861 року.

Передбачалося, що перший потяг складатиметься з чотирьох візків та двох вагончиків і що з Відня він вирушить 3 листопада.

Й ось настала урочиста хвилина. На пероні Віденської станції стояв паровоз, прикрашений стрічками і квітами, в проміннях осіннього сонця свіжою фарбою виблискували вагони. Зайняли свої місця члени акціонерного товариства, а також різні запрошені особи.

Машиніст, ім'я якого не вдалося встановити, дав довгий гудок, і потяг рушив в дорогу. В. Перемишлі, звідки починалась щойно споруджена сталева траса, замінили паровоз. Той, що 4 листопада 1861 року о 10 годині повів потяг на Львів, називався „Ярослав". Йшов

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА І СВІТ

Україна - Австрія: все тісніша співпраця на ринку нерухомсти

24 листопада у Відні відбувся австрійсько-український науковий симпозіюм, в якому взяли участь представники факультетів архітектури Віденського Технічного університету і Львівського Політехнічного інституту. Співпраця між цими двома навчальними закладами успішно розвивається вже десять років.

Вже відбулася низка українсько-австрійських семінарів, на яких ішла мова про плянування міст, туризм, збереження історичних архітектурних пам'яток. Українські студенти приїжджають до Австрії, щоб познайомитися з сучасними тенденціями в архітектурі, віденська професура читає у Львові лекції, здійснюються спільні проєкти з плянування транспортних мереж в центрах европейських міст.

На цей раз йшлося не лише про наукову співпрацю та кооперацію в галузі науки, але й про розвиток економіки та кон'юнктуру на ринку нерухомости в Західній Европі та Україні. Україну, крім науковців, представляли підприємці з багатьох міст, зокрема віце-президент київської будівельної корпорації „Столиця" Світлана Негода. Її виступ на симпозіюмі викликав загальне зацікавлення.

Корпорація „Столиця", в якій працює понад 20 тисяч осіб, включає в себе забезпеченеву фірму, банк, який надає довготривалі кредити, проєктний інститут, творчу майстерню і дві великі будівельні компанії.



Віце-президент київської корпорації „Столиця"Світлана Негода
Фото: Pierre IRA

Фірма сама себе фінансує і сама продає свої об'єкти. Вона завершила великий проєкт в Києві на Оболоні площею 30 гектарів, за що була вдостоєна Державної премії України.

У Відні С. Негода презентувала проєкт забудови в місті Миколаєві на площі 54 гектарів, де буде споруджено яхт-клюб, пляж над Дніпром, готель, супермаркет, аквапарк, приватні будинки та гаражі.

Леся Івасюк

Фундація „Спадщина" передає грант на Києво Могилянську Академію

Києво Могилянська Фундація Америки отримала грант, 25 тисяч долярів від Фундації „Спадщина Банку Певність" для підтримки Національного Університету Києво Могилянська Академія. Цей грант лише один з багатьох грантів, які Фундація „Спадщина" щороку надає українським організаціям в Америці.

Президент Фундації „Спадщина" адвокат Юліан Куляс зазначив, що місією Фундації є підтримка етнічної цілісности та духовних цінностей української громади. Гранти надаються тим організаціям, установам та проєктам, роля яких полягає не лише в збереженні надбання української громади в діяспорі, але і сприяння майбутньому розвитку та зміцненню українства у всіх куточках світу і в Україні.

Метою Києво Могилянської Фундації, є допомога у творенні нового суспільства в Україні, яке повстане з теперішньої молоді, яка повинна бути незалежно мислячою, демократично вихованою і високоосвіченою. Інституцією, яка виховує майбутніх провідників України на найвищому академічному рівні безперечно є Києво Могилянська Академія, тому на даному етапі допомога Академії є основним завданням Києво Могилянської Фундації. Протягом чотирьох років Фундація працює над проєктами, які допомагають Академії рости та будувати амбітні пляни.

Нещодавно відбулось святкування 390 річчя Києво Могилянської Академії де взяли участь дружина президента України Катерина Ющенко, міністри та члени Парляменту, посли різних держав і мер міста Чикаго Річард Дейлі, разом з делегацією. Вдержання найвищого академічного рівня Києво Могилянської Академії – завдання котре може бути здійснене лише при підтримці донорів, які розуміють яким важливим важілем у розвитку країни є високоосвічена молодь. Постійна фінансова допомога Фундації Спадщина є важливим вкладом у процес зміцнення української науки.



На світлині: Тарас Дрозд, проф. Дмитро Штогрин, Христя Верещак, інж. Ігор Вислоцький, адв. Тарас Ґеврик, адв. Юліян Куляс.

Конференція до 100-річчя Юрія Лавріненка - не тільки про нього

„Недавно я прочитав у тижневику „Свобода" (США) про пляновану наукову конференцію, присвячену 100-річчю з дня народження Юрія Лавріненка. Я добре знав його, ми приятелювали, писали на подібні теми", – з цього листа Яра Славутича починається збірник праць Всеукраїнської наукової конференції „Українське літературно-мистецьке відродження 20-их років XX століття: питання стилю, проблематики, поетики, мови", що відбулася 11-12 травня 2005 року в Черкаському національному університеті і була присвячена 100-річчю від дня народження Юрія Лавріненка. Збірник (288 сторінок, 300 прим.) видано за благодійної підтримки Лисянської районної державної адміністрації, бо саме в цьому районі на Черкащині народився письменник.

Книжка починається з великої добірки світлин, які не тільки передають історію роду Лавріненків, а й яскраво характеризують українське життя в минулі часи.

Збірник виявився доволі представницьким: у ньому вміщено статті авторів з Америки (Лариса Лавріненко, Яр Славутич), різних регіонів України (Київ і Одеса, Івано-Франківськ і Донецьк, Луганськ і Рівне, ряд інших). У книжці розглядаються різні площини творчости не тільки самого Юрія Лавріненка, а й Миколи Зерова і Володимира Сосюри, Леоніда Первомайського і Христі Алчевської, Богдана-Ігоря Антонича та Ігоря Калинця, Грицька Чубая і Ґео Шкурупія, Уласа Самчука і Валеріяна Підмогильного, Олекси Слісаренка і Костя Буревія, ряду інших..

Як бачимо, ніхто не був забутий... Ґрунтовне дослідження „Юрій Лавріненко в літературному житті 20-их років" представив Володимир Поліщук, ректор університету і невтомний дослідник літературної спадщини потерпілих від комуністичного режиму, автор ряду цікавих монографій. Він же і відповідальний редактор збірника. З питань придбання книжки можна звернутися безпосередньо до нього на адресу університету: вул. Шевченка, 81, Черкаси, 18031 Ukraine.

Тим часом В. Поліщук готує нову конференцію, присвячену 192-ій річниці з дня народження Т. Шевченка і 130-річчю видання празького „Кобзаря". Конференція „Шевченкознавство: ретроспективи і перспективи" відбудеться 18-20 квітня 2006 року в Черкаському національному університеті ім. Богдана Хмельницького. Але заявки на участь можна посилати не тільки в Черкаський університет, на ім'я Василя Пахаренка, а й до Києва на адресу: В. Смілянській, Інститут літератури ім. Т. Шевченка, вул. Грушевського, 4, Київ, 01001 Ukraine.

Маємо надію, що цього разу про цю подію дізнається зі „Свободи" не тільки Яр Славутич, а й широке коло шевченкознавців.

Л. Хмельковський

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виповнилося 25 років ансамблеві „Громовиця"

ЧИКАҐО. – В осінню суботу, 22 жовтня, ансамбль „Громовиця" подарував українській громаді, а особливо 450 особам, присутнім в залі, ще одну незабутню імпрезу, святкуючи 25-ліття свого мистецького існування. Друзі-любителі цього українського танцювального ансамблю вже звикли сподіватись і навіть вимагати від них чогось зовсім нового, цікавого, оригінального, артистичного і назагал – розвагового. Цього разу „Громовиця" приготувала незвичайний вечір, до якого члени ансамблю вклали багато праці.

Було вибрано гарно відновлену балеву залю в готелі „Marriott", де гості мали змогу спілкуватись, зустріти друзів і провести приємний час. Біля входу був стіл з фотоальбомами з історії ансамблю, а на стіні – великі плякати з історії виступів „Громовиці" та сотні знимок танцюристів, які були в „Громовиці" в минулому і в сучасному.

Ведучими програми вечора були Степан Пилипчак та Олеся Шалак. Вони провели вечір вміло і весело. Під привітання гостей на залю увійшли танцюристи „Громовиці", колишні і сучасні, які під звуки чудового маршу пройшли навколо залі, даючи змогу гостям побачити їх і навіть показати деякі танцювальні кроки. Потім було висвітлено відеофільм, який приготував Івась Пилипчак з сином Романом. Це були уривки з виступів „Громовиці" за її історію. Гарним жестом була роздання танцюристами копій цього відеофільму гостям, як пам'яткового подарунку від родини Пилипчаків.

Перед вечерею о. архимандрит Іван Кротець провів молитву. Двоє довголітніх танцюристів „Громовиці" поділилися споминами-враженнями, згадали стилеві підготування Сяні Дуки-Пилипчак, її увагу до найменших, але таких важливих деталей, її стремління до досконалости та її вмілий підхід до старших і молодших членів ансамблю. Все це причинилось до успіху „Громовиці".

Сяня привітала гостей, засновників театральної студії Цепинських, що викликало щирі оплески гостей, подякувала парафії св. Володимира і Ольги, бл. пам'яті о. митратові Маріянові Бутринському, о. архимандритові Іванові Кротцеві, о. Миронові Панчукові і сестрицтві Покрова Пресвятої Богородиці за постійну підтримку, а також своїй матері, яка 25 років допомагала їй новими ідеями, чудовими строями та материнською порадою, чоловікові Івасеві за велику підпору та всім танцюристам за постійні зусилля.

Після закінчення зворушливого слова Сяні Дуки-Пилипчак почалась надзвичайна точка програми. На залю вийшли понад 50 танцюристів „Громовиці" в чорних костюмах, винесли червоні коробки і сіли навколо танцювальної підлоги, перед столами гостей.

Під звуки музики відомих танців „Громовиці" гості стали свідками коротких сюжетів з майже всіх танців, які „Громовиця" протанцювала за 25 років. Але диво полягало в тому, що з тих скриньок танцюристи витягали окремі частини строїв до кожного танцю і їх вдягали, не привертаючи до цього уваги публіки. Це була надзвичайно вдала хореографована точка, чудово підготовлена і професійно виконана. Потім була забава під звуки оркестри „Золота булава" з Монреалю. Також гостем на святкуванні був Василь Попадюк – чудовий скрипаль, який тепер перебуває в Канаді і часто виступає з „Громовицею" на концертах. Гості чудово бавилися до ранку. Більшість присутніх були одягнені також у червоних і чорних кольорах, щоб вшанувати ювілейний червоно-чорний баль.



Мистецький керівник „Громовиці" Сяня Дука-Пилипчак отримала подарунок з нагоди свята ансамблю

Олег Караван

НОВІ ВИДАННЯ

„Поклик сумління"



ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – Днями появилося цікаве, кольорове 123-сторінкове на крейдяному папері видання – фотоальбом під вищеподаним заголовком авторства Роксоляни Тим'як-Лончини. Це спогади спостерігача за виборами в Донецьку під час Помаранчевої революції.

Увесь дохід з продажу видання призначено на придбання „Формули" – їжі для немовлят-сиріт в Україні.

Видання можна набути за адресою: Roksolana Tymiak-Lonchyna, 828 S. Washington St., Hinsdale, IL 60521 або за електронною: Rtymiak @ aol.com. Книжка коштує 25 ам. дол., а висилка 5 ам. дол.

Ялинка

Ти, ялинко ясна,
Ти, зелена, красна,
В лісі темному зросла,
Дітям радість принесла...
В лісі, за горою,
Тихо-самотою,
Серед снігу ти росла,
Дітям радість принесла...
Приспів: А у нас вогні горять,
Сяють, світять, миготять.
І на гілочках для всіх
Ось цукерок, ось горіх...
Ти, ялинко-кралю,
З пишного кришталю,
В лісі темному зросла,
Дітям радість принесла...
Кралечко-ялинко,
Божа деревинко,
Серед лісу ти росла,
Дітям радість принесла...
Приспів: А у нас вогні горять,
Сяють, світять, миготять.
І на гілочках для всіх
Ось цукерок, ось горіх....

Іванна Савицька



Мал. Петра Холодного

Співає хор „Думка" – радіють наші серця

Цьогорічна осінь подарувала нашій спільноті 50-річчя „Думки" і ювілейний виступ цього славного Українського хору 30 жовтня в концертній залі Нюйоркського університету. В Америці і Канаді діяли сильні українські хори. На жаль, не всі вони змогли вижити в умовах діяспори. Тим більші надії покладаємо на „Думку", котра і своїм репертуаром, і рівнем виконання заслужила визнання активної подтримки з боку всього американського українства.

В „Думці" співають лікарі, інженери, економісти, промисловці, професори університетів та інші професіоналісти. Всіх їх з'єднує величезне бажання запевнити хорові добре майбутнє, в цьому розумінні думкарі – це армія, ціллю котрої є досягнення нових мистецьких висот, а зброєю є спорідненість душ і гармонійність голосів.

Ми з моєю дружиною проспівали в „Думці" 20 років. Я також був членом її управи і україськомовним кореспондентом хору.

Слухач в концертній залі, насолоджуючись співом хору, не завжди уявляє, яку тяжку працю, які фізичні і психічні зусилля належить вкласти заради того, щоб слухач дістав радість. Подорожі на далекі відстані, виснажливі проби, безупинна вимогливість диригента і самовимогливість. Злиття співаків в мистецьку цілісність.

Члени хору вибирають управу на цілий рік, а її очолює вибраний хористами голова хору. Управа хору відповідає за порядок під час проб, а також допомагає формувати репертуар концертів. Але найважливіше і найскладніше завдання управи – це здобування необхідних фондів. Підставовим, та все ж недостатнім засобом фінансового запевнення є річні членські вкладки самих хористів. Поважніші суми надходять від адміністрації штату Ню-Йорк, котра зацікавлена в розвитку мистецького життя у штаті і старається постійно підтримувати діючі у штаті осередки. Цією справою успішно займався довгі роки Василь Сосяк, котрий не був співаком хору, але працював для нього дуже сумлінно і безкорисливо. Певною мірою фонди приходять з продажу квитків за концертні виступи та від жертвенної української громади, зокрема від підприємців Ню-Йорку і околиць.

Значні суми щороку жертвує Українська кредитова кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку. Її президент д-р Богдан Кекіш є довголітнім співаком, членом хору.

Кожний виїзд з концертами стає все коштовнішим для хору.

Концертна подорож до Західньої Европи в 1985 році стала можливою, лише завдяки надзвичайній жертовності нашої спільноти. В 1990 році хор „Думка", також з доброї руки громади, здійснив творчу мандрівку в нашу рідну Україну. Радість, котру ми тоді пережили, неможливо описати.

„Думка" , крім свого постійного і добре зіспіваного складу, гордиться солістами світової слави, котрі виступали під час концертів хору. Це оперні співаки Павло Плішка, Андрій Добрянський, Христина Липецька, Тарас Петриненко і Тетяна Воробець з Києва, Ед Іванко, Оксана Кровицька. Співпрацювали з „Думкою" визначні особи українського музичного і літературного світу – Микола Руденко, Іван Карабиць, Андрій Гнатишин, д-р Ігор Соневицький.

Хор „Думка" виступав на відомих сценах світу: в Моцартеумі в Зальцбурґу, Австрія, Лінкольн-центрі, Карнеґі-гол і Тавн-гол в Ню-Йорку, в Кенеді-центрі у Вашінґтоні, в Месей-гол у Торонто, Канада, в залі принца Альберта в Лондоні, Англія. В Україні: у Львівський і Київській Операх та інших залах.

„Думка" щороку під час Різдвяних Свят виступає в українських церквах св. Юрія та св. Володимира в Ню-Йорку з концертами українських колядок, також в найбільшій американській римо-католицькій церкві св. Петрика в Ню-Йорку.

„Думка" багато разів виступала з іншими українськими хорами – „Гомоном" з Англії (диригент Бабуняк, канадською „Веснівкою" диригент Квітка Кондрацька), „Прометеєм" з Філядельфії (диригент М. Длябога). львівським „Гомоном" (диригент Євген Гуцала), київською „Думкою" (диригент Євген Савчук).

Як уродженцеві міста Стрия на Львівщині, мені особливо надзвичайно приємно привітати мого земляка, художнього керівника „Думки" маєстра Василя Гречинського з його музичними успіхами й побажати йому і всіх хористам „Думки" доброго здоров'я і нових творчих злетів, котрі збагачують всю нашу громаду.

Едвард Кухар,
Говел, Н. Дж.

Різдвяні троянди

Микола Яцків (1884–1959 рр.) – автор книжечки оповідань для дітей, був уродженцем с. Раковець на Закарпатті. Здобував освіту в гімназії у Станіславові, а потім закінчив Чернівецький університет, вивчав германістику. За фахом був філологом. До Другої світової війни працював викладачем німецької мови в Українській гімназії у Львові і Перемишлі. Останні роки життя провів за кордоном. Багато працював в галузі освіти, над збереженням української культури, над вихованням молоді. В 1953 році видав збірник оповідань для дітей. Художнє оформлення та ілюстрації до цієї книжечки здійснив відомий художник Петро Холодний. У 2004 році д-р Осип Оришкевич перевидав у Тернополі книжку М. Яцкова – свого тестя. Увесь її наклад подарований дітям України.

Гомін ангельських співів з-під небес та ясна зірка на небі зацікавили дівчину, що вийшла до криниці по воду. Мерщій побігла до вбогої стаєнки, над якою та золота зоря сіяла. Пробравшись крізь натовп, побачила в яслах маленьке, усміхнене Дитя. Довго гляділа на нього здивованими очима. Вкінці забажала – як усі, що сюди прийшли – подарувати щось цьому любому Дитяткові. Але вона була дуже вбога. Крім лихенької запасчини, не мала нічого. Розжалена почала плакати, втираючи сльози своїми золотавими кісками.

Це вгледів Архангел Михаїл. Він бачить усе, що діють люде. Він злетів з неба, пішов до стаєнки, став за дівчиною і легко торкнувши за рукав, почав розпитувати, що за жура в неї на серці.

Гануська – так звалася дівчина – не впізнала Архангела. Втираючи сльози, сказала:

– Дивись, пане, кожний обдаровує цю милу Дитинку, лиш у мене нема нічого, що могла б їй дати.

– А що ти бажала б їй подарувати?

– Це важко сказати, – відповіло дівча. – Хлопчик має вже все. Глянь лиш, скільки нанесли чабани! Не має у нього лиш квіток. От хоч би айстер чи троянд. Що ж, коли це зима! Відкіля їх узяти?

– Заспокойся – сказав Архангел. Взяв її за руку, вийшов зі стаєнки і повів у поле. Тут ударив об землю ногою і – диво!.. – з мертвої землі почали виростати білі голівки квіток. Кругом почали розквітати легко зарожевілі троянди.

– Ах, яке чудо! – скрикнула дівчина, припала до землі і стала збирати чудесні квіти. Миттю нарвала гарну китицю, кинулася полем до стаєнки та, розштовхуючи всіх, підбігла до ясел і поклала квіти в ногах Божого Дитяти. Ісусик же зняв рученята і сердечно пригорнув голівку дівчини.

Відтоді розквітають, усе саме на Різдво, Христові троянди.

Залізничне...

(Закінчення зі стор. 15)

він точно за графіком, на всьому шляху його зустрічали юрми селян навколишніх сіл, щоб своїми очима побачити „запряженого сталевого коня".

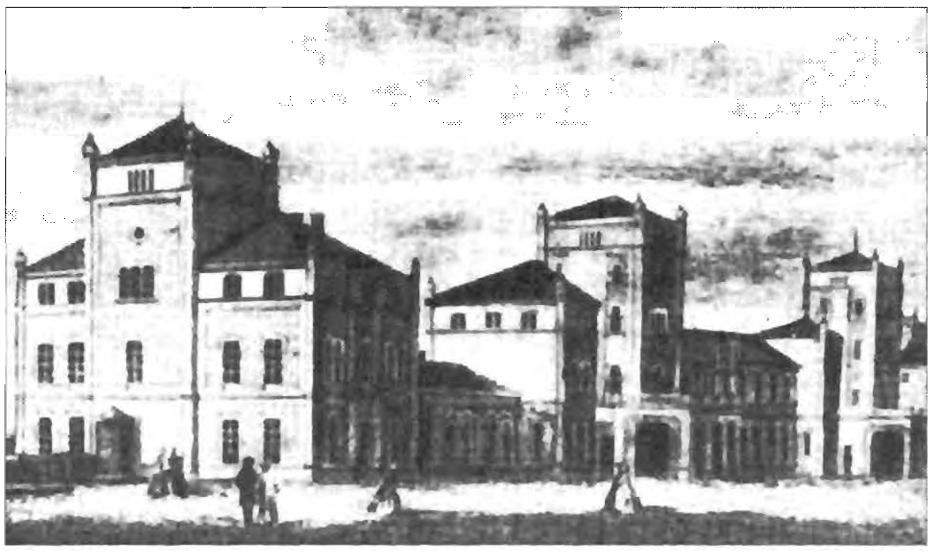
О 2-ій год. 30 хвилин святково прибраний потяг, оповитий клубами пари, зупинився біля перону Львівського двірця. На площі, що межує з ним, зібралися тисячі мешканців міста. Поліція не змогла дотримати порядку, через що губернатор, а також духовенство своєчасно не потрапили на перон, щоб взяти участь в церемонії посвячення залізниці.

Увечорі в міському театрі відбулися урочистості з приводу важливої події в житті краю. А наступного дня потяг вирушив у зворотню дорогу до Відня.

А як відгукнулася преса на прибуття першого потягу? Одні газети схвально поставилися до нового транспорту, пророкуючи йому велике майбутнє, інші всіляко умовляли своїх читачів не користуватися послугами „сталевого коня", бо це, мовляв, витвір диявола.

Та нова техніка владно входила в свої права, адже вона створювалася й утверджувалася як вимога самого життя.

Таким чином, на початку другої половини XIX століття Львів отримав новий вид транспорту. Залізниця зв'язала місто з торговельно-промисловими центрами Західньої Европи.



Так виглядав Львівський двірець у 1876 році

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 22-го і 176-го Відділів УНС

З днем 18-го грудня 2005 року, Відділ 176-ий з'єднався з Відділом 22-им.

Секретарем з'єднаних Відділів буде:

СТЕФКО КУРОПАСЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Stefko Kuropas
105 S. Salem Dr.
Schamburg, IL 60193
Tel.: (847) 923-7458

Уляна Мазуркевич призначена амбасадором Пенсильванії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Губернатор Едвард Рендел призначив Уляну Балух -Мазуркевич, філядельфійського підприємця і активного члена української громади членом амбасадорської команди Пенсильванії.

Під час проголошення призначення губернатор Ед Рендел сказав: „Ми обираємо найкращих і найздібніших з Пенсильванії в ділянках підприємництва, освіти, громадських провідників і керівників культури допомагати пропагувати наш штат Пенсильванію, як дуже принагідне місце для гльобального підприємництва та розвитку. Ваше зацікавлення і втягнення у справи пов'язані з працедавцями Пенсильванії і ваше вміле провідництво буде корисним для вас і нашого штату".

Як амбасадор штату У. Мазуркевич перебуватиме передовій лінії активного громадсько-приватного товариства губернатора Е. Рендела для розвитку та збільшення місць праці. Вона також, як тільки на це дозволятиме розпорядок праці, буде емісарем Пенсильванії на реґіональному, краєвому та міжнародному рівнях для пропагування переваг підприємництва у Пенсильванії.



Уляна Балух -Мазуркевич

У. Мазуркевич є власницею ресторану та нічного клюбу у Філядельфії її знанають, як активну особистість в українській громаді. Коли губернатор Е. Рендел був посадником Філядельфії, він призначив У. Мазуркевич до управи Ради приватної індустрії Філядельфії, рада була відповідальною за економічний розвиток міста. Ці самі цілі будуть метою програми Пенсильванської команди амбасадорів.

Обрано нову управу УААУП

ЕН-АРБОР. Миш. – Українсько-американська асоціяція університетських професорів (УААУП), яка об'єднує українських викладачів на американських і канадських університетах, в грудні 2005 р. вибрала нову управу в такому складі: д-р Любомир Винар („Kent State University") – президент, д-р Ася Гумецька („University of Michigan") – перший віце-президент, д-р Всеволод Ісаїв („University of Toronto"), другий віце-президент, д-р З. Лев Мельник („University of Cinccinati"), третій віце-президент, д-р Мирон Мельник („Kent State University") секретар-скарбник і директор Наукового фонду асоціяції. Членами управи обрані д-р Ярослав Білінський („University of Delaware"), д-р Іван Фізер („Rutgers University"), д-р Василь Янішевський („University of Toronto"), д-р Йоанна Ратич („Rutgers University"), адв. Марта Трофименко („University of Delaware"), д-р Расел Жута („University of Missouri"). Обрано також Контрольну комісію – проф. Осипа Мартинюка і проф. Юрія Раковського. УААУП є членом Світової наукової ради СКУ.

Д-р Ася Гумецька

Як вберегтися від злодіїв?

Останнім часом в Україні набули великого поширення заміські сади, які дозволяють людям пережити скруту. У садах з'явилися літні будиночки, а водночас – численні злодії, котрих приваблюють комори господарів тих будівель. Газета „Голос України" (ч. 210, 2005 р.) подала кілька спостережень про те, як люди борються з злодіями.

Один чоловік влаштував „фальшиві" двері, за якими була глуха цегляна стіна. До будинку сам він діставався через таємний лаз, замаскований під купу мотлоху.

Радіоаматор залишав в будинку ввімкнене радіо, але злодії вкрали зовнішній кабель радіомережі.

Власник дужого пса зачиняв його на тиждень в будинку і залишав для нього харчі. Але пес не вмів поділити їжу і з'їдав усе відразу, а потім шукав поживи і ламав усе в хаті.

Ще один садівник ставив на стіл горілку і частування, а поруч залишав нотатку з проханням нічого не ламати. Злодії з'їли залишене і теж написали: „Дякуємо, ми до вас прийдемо ще!"

Була невдалою спроба поставити на городі міну – підірвалися друзі городника, які прийшли до нього в гості без попередження. А чоловік, який викопав земляну пастку перед коморою, через тиждень знайшов у ямі ... свого сусіда.

Власник одного будиночка підвісив над дверима відро з фарбою, а коли весною повернувся на свою ділянку, то забув про пастку – відро вилилося на нього самого.

В одному з колективних садів власники таки спіймали злодія, зв'язали його і поклали на залізничні рейки. Але самі далеко не пішли, чекали в кущах. Коли ж загуркотів поїзд, вони швиденько забрали з колії переляканого невдаху.

У Полтаві старшого віку вдівець одружився з молодою і досить швидко опинився на вулиці. Добросердий приятель пустив його зимувати до свого саду. Старий рубав дрова, палив піч і надійно сторожував нерухомість приятеля. Газета радить саме цей спосіб боротьби зі злодіями...

Л. Хм.

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240, USA

ПОДЯКА

У 2005 році Українському Історичному Товариству виповнюється 40 років, протягом яких видається журнал „Український Історик", окремі серійні видання: „Історичні монографії", „Мемуаристика", „Історичні джерела", „Грушевськіяна" та інші. УІТ є організатором та співорганізатором наукових конференцій та міжнародних наукових конгресів. У 2006 році УІТ організує III Міжнародний конгрес істориків в Україні. Просимо на цю важливу ціль зложити одноразову пожертву.

Всім, хто зложив пожертви на Фонд Українського Історичного Товариства, які уможливлюють його важливу діяльність, складаємо щиру подяку!

ДОБРОВІЛЬНІ ДАТКИ

5,500 дол.	д-р Богдан Винар.
3,350	д-р Любомир і мгр Анна Винар.
1,750	мгр Ростислав Кузьмич.
по 1,000	д-р Марія Фішер-Слиж, The Heritage Foundation (Чикаго), *у пам'ять мгр Івана і Стефанії Зварун* від їхніх дітей Лариси і Андрія.
750	інж. Орест Небеш.
по 500	д-р Олександер Домбровський, д-р Осип Мартинюк, Родинна Фундація Чопівських.
400	Андрій Сольчаник.
по 350	д-р Христина Кузьмич, мгр Наталка Винар.
300	Українська кредитова спілка „Будучність" (Торонто).
250	Мирон Білас *в пам'ять брата д-ра Богдана Біласа.*
по 200	мгр Дарія Кузик, Юрій Дейчаківський, Єпископ Василь Лостен, Іван Олексин.
по 150	д-р Володимир Петришин, Лев Кушнір.
140	Марта Турчин.
по 120	інж. Юрій Клюфас, Іван Деркач, д-р Йосиф Данко.
по 100	д-р Ярема Раковський, інж. Володимир Лехман, мгр Андрій Фединський, Борис Галаган, мгр Олександра Щур, Стефан Кушнір, інж. Ігор Гайда, Ярослав Бігун, Олександра Скоп, д-р В. Когутяк, д-р Теодор Мацьків, інж. Тарас Козбур, д-р Леонід і Оксана Мостович, Василь Меренюк, Майк Мацьків, інж. Любомир і Аня Ґалуги, д-р Ігор Стебельський, Інга Шморгун, д-р Всеволод Когутяк.
90	д-р Олекса Біланюк.
по 80	проф. Іван Самійленко, Віра Баніт, Кредитова Спілка (Торонто).
60	Лев Хомяк.
по 50	д-р В. Шебунчак, Дмитро Косович, д-р Роман Барановський, Василь Балабан, д-р Стефан Олійник, мгр Ігор Гриневич, Люба Гуралечко, мгр Василь Ліщинецький, інж. Юрій Клюфас.
по 40	д-р Ярослав Панчук, Леонід Петренко, д-р Мирон Мельник, д-р Дмитро Косович, інж. Сидір Темяк, Василь Меренюк, Валентина Гурська, Люба і Орест Чапельські.
30	проф. Петро Одарченко.
по 25	Олександер Кобаса, Рома Дигдало, М. Ракуш, А. Цегельський, інж. Богдан Ковч, мгр Ігор Ґавдяк, Євген Пакуш.
по 20	Ярослав Ґелета, В. Назаренко, д-р Андрій Сороковський, Мирослав Шмігель, д-р Л. Мостович.
15	Петро Китастий.

Пожертви на УІТ можна відтягати в Америці від державного податку. Жертводавці, які зложать 1,000 дол. або більше, стають *доживотними членами-фундаторами УІТ,* від 500 дол. – *членами-меценатами.*

Пожертви проситься надсилати на адресу:
Ukrainian Historical Accociation, P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

Щасливого Нового Року!

Управа Українського Історичного Товариства



Екзекутивний Комітет УНСоюзу, редакції тижневиків „Свобода", „The Ukrainian Weekly" та адміністрація „Союзівки"

складають

ПЕРВОІЄРАРХАМ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, ЧЛЕНАМ УНСоюзу, УПРАВАМ ВІДДІЛІВ та ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ, як і ПЕРЕДПЛАТНИКАМ і ЧИТАЧАМ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ В ДІЯСПОРІ І УКРАЇНІ

найкращі побажання

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!



Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНС, ПРАЦІВНИКАМ, ГОЛОВАМ ОКРУГ, СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ УНС

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим, Головному Урядові УНСоюзу, працівникам та всім секретарям відділів

щиро бажають

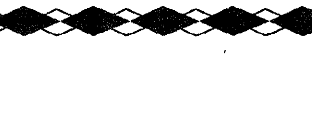
МАРТА І ДАРКО ЛИСКО з родиною

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ І ПРИЯТЕЛЯМ

бажають

ЗОРЯНА і МИРОСЛАВ СМОРОДСЬКІ з родиною





Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р АНДРІЙ, ТАТЯНА і ТАМАРА ТЕРШАКІВЦІ



З Різдвом Христовим!
З Новим Роком
та Святим Йорданом!

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

ХРИСТИНА, ЮРІЙ, ЯРИНА, КСЕНЯ, ТАРАС
ФЕРЕНЦЕВИЧІ

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і Галина КУЗЬМА



З Різдвом Христовим
і з Новим Роком,
вітаємо дорогих
друзів і колег
радісною колядкою
і щирими побажаннями
всього найкращого в 2006 році!

– Андрій, Рома, Маркіян і Павлусь Гадзевичі



ХРИСТОС РОДИВСЯ!
РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Родині, Друзям, Знайомим та всім Пластунам

ЯРОСЛАВА П. РУБЕЛЬ

З празниками
РІЗДВА ХРИСТОВОГО,
НОВОГО РОКУ та
ЙОРДАНУ

Ієрархам українських церков, головним пластовим проводам, крайовим проводам, усім пластункам і пластунам, прихильникам Пласту та українському народові!

– б а ж а є –

БАГАТО БОЖИХ ЛАСК, ДОБРА Й ЩАСТЯ

ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

З нагоди Свят Різдва Христового

вітаємо

УСІХ РІДНИХ І ДРУЗІВ

та бажаємо всього добра в

НОВОМУ РОЦІ.

ДАРІЯ І МИРОН ЯРОШЕВИЧ



вітають

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ

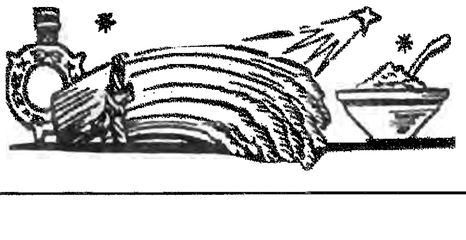
ЗЕНОН, ДОЗЯ і ВІКА
КРІСЛАТІ

та засилають

найщиріші святочні побажання всій родині на рідній Батьківщині та всім ближчим і дальшим друзям

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

Клівленд
Огайо



Clevelend
Ohio



З радісним Празником
Різдва Христового,
Новим Роком і Святим Йорданом

сердечно вітаємо

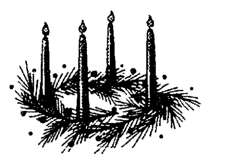
РІДНИХ, СВОЯКІВ, ПРИЯТЕЛІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ

бажаємо

Веселих Свят, доброго здоров'я,
щедрих Божих ласк і всього добра

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СТЕФАНІЯ І РОМАН
БАРАНОВСЬКІ



Веселих свят Різдва Христового

родині, пацієнтам і знайомим

б а ж а є

д-р СІЛЬВІЯ БІЛОБРОН

Стоматолог-дентист

551 Millburn Avenue
Short Hills, New Jersey 07078

Tel.:/973/467-0885

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ



Ню-Йорк, Н.Й.

Христос Родився! Славімо Його!

Щиросердечний привіт і побажання з нагоди

РАДІСНИХ СВЯТ

Рождества Христового та Щасливого Нового Року

родині тут і на Батьківщині,
приятелям, шановним пацієнтам, знайомим
та всьому Українському Народові на рідних землях

пересилає

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми
сином ЛЮБОСЛАВОМ,
донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ

Український Хор „ДУМКА“
в Ню-Йорку

бажає

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

Високопреподобним Владикам, Суспільно-Громадським Установам та всім нашим Прихильникам і Приятелям, як теж нашій цілій „Думкарській“ Родині

Управа Хору „Думка“

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ОЛЬГА і БОГДАН МИХАЙЛІВ



З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо всіх наших Членів та Прихильників

та бажаємо їм

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

Христос Рождається!



УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

вітає

з Різдвом Христовим і Новим 2006 роком

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі і громадські організації та весь український народ на рідних землях і на поселеннях!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

бажає

ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ГРОМАДИ

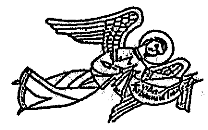
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО,

ДОБРОГО Й УСПІШНОГО 2006 РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Запрошуємо Вас на наші конференції й доповіді





Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

Вельмишановним Ректорові, Деканам, всім Професорам і Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям Фундації Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Народові в Україні і поза межами Батьківщини

бажає в її 30-ліття існування

УПРАВА

ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.

P.O.Box 1028, New York, NY 10276 • Tel.: (212)-353-3029

УПРАВА ТА СПІВРОБІТНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК У США

вітають

всіх членів, друзів, прихильників, жертводавців та однодумців на чужині та на Рідних Землях

З РАДІСНИМ СВЯТОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і бажають

УСПІШНОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!



Пластова Фундація

Plast Foundation, Inc.

144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

своїм Членам, Фундаторам, Добродіям, Жертводавцям, Начальному Пластунові, Пластовим Проводам, Проводам Пласт-Приюту, Пластункам і Пластунам та всій українській Громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ДИРЕКЦІЯ



ЩИРІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ ПРАЗНИКА РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

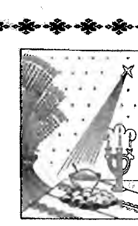
Патріярхові УГКЦ, Президентові України Вікторові Ющенкові, пл. сен. Любомирові Гузареві, Пластовим капелянам, Начальному Пластунові, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Аргентини, Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, Словаччини, США, України, усім Пластункам і Пластунам, приятелям Пласту у всьому світі та українському народові

ХРИСТОС РОДИВСЯ – СЛАВІМ ЙОГО!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

пл. сен. ЯРОСЛАВА П. РУБЕЛЬ, голова ГПБ
пл.сен. ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК, голова ГПР
пл. сен. БОГДАННА ТИТЛА, секретар ГПБ

СТАНИЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ-ЙОРКУ



бажає

УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ, СВОЇМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ТА УСІМ ПЛАСТУНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2006 РОКУ!

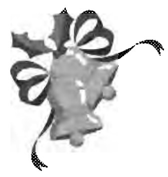
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“

з радістю вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Український народ у вільній Україні, Ієрархію і Духовенство Українських Церков, Проводи українських організацій в Україні та в діяспорі, Українську світову Кооперативну Раду та Централю Українських Кооператив Америки, всіх своїх членів, їхні родини та все українське громадянство.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!



CLEVELAND SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION

6108 State Road, Parma, Ohio 44134	(440) 884-9111
3010 Charleston Ave. Lorain, Ohio 44055	(440) 277-1901
5553 Whipple Ave., # F, N. Canton, Ohio 44720	(330) 305-0989



УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ“ ВІДДІЛ В НЬЮ-ЙОРКУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ та ГРОМАДЯНСТВУ

ЗА УПРАВУ:

НАТАЛІЯ ДУМА, голова
ОКСАНА ЛОПАТИНСЬКА, секретар



Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union

Main Office: 26791 Ryan Road, Warren, Michigan 48091 • (586) 756-3300 • Fax (586) 756-4316
E-Mail:ukrainecu@aol.com
Toll-Free Outside Michigan: 1-877-POLTAVA (765-8282)
Website: http://members.aol.com/ukrainecu/cu.htm

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З Величними Святами

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

вітають

СВОЇХ ЧЛЕНІВ ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ ГРОМАДУ

ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ



Найкращі побажання та вітання із святом

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

шле усій громаді

„САМОПОМІЧ“ (Н. Дж.)

Федеральна Кредитова Кооператива

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE	PASSAIC OFFICE
851 ALLWOOD ROAD	229 HOPE AVE.
CLIFTON, NJ 07012	PASSAIC, NJ 07055
(973) 471-0700	(973) 473-5965

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Головна Управа
"САМОПОМІЧ"
Об'єднання Українців в Америці

National Board
"SELFRELIANCE"
Association of American Ukrainians, Inc.

98 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 777-1336

ДИРЕКЦІЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ"

вітає

свої відділи та членство

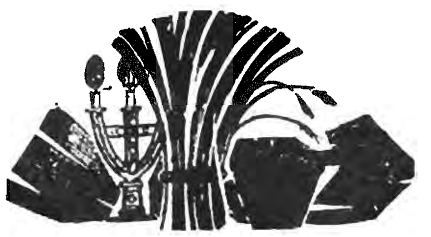
і бажає

РАДІСНИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

За Дирекцію
головної управи ОУА „Самопоміч"

БОГДАН МИХАЙЛІВ – голова, **НАДЯ САВЧУК** – секретар



SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й. З СВОЇМИ ФІЛІЯМИ В СПРІНҐ ВАЛІ, Н.Й., І СТЕМФОРДІ, КТ.

вітають

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ, СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ, УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ, ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ В АМЕРИЦІ, ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В ЙОНКЕРСІ, Н. Й., СПРІНҐ ВАЛІ, Н.Й., СТЕМФОРДІ, КТ. ТА ОКОЛИЦЯХ

з радісним празником

ХРИСТОВОГО РІЗДВА ТА НОВОГО РОКУ

і бажають

усім багато радости, щастя, успіхів у житті й праці на добро українського народу.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

Головне Бюро: *125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701-6841*
Phone: (914) 220-4900 • Fax: (914) 220-4090

Філія у Йонкерсі: *301 Palisade Ave., Yonkers, NY 10703*
Phone: (914) 965-8560 • Fax: (914) 965-1936

Філія у Стемфорді: *Ukrainian Research Center, 39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902*
Phone/Fax: (203) 969-0498

Філія у Спрінґ Валі: *16 Twin Ave. Spring Valley, NY 10977*
Tel.: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335 • E-mail: memberservice@sumafcu.org

Toll Free Number: 1-888-644-SUMA E-mail: Sumayonfcu@AOL.Com

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ!

Бажаємо всім членам нашої кредитівки,
та всій українській громаді щастя, здоров'я
та життєвих успіхів



УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА „БУДУЧНІСТЬ"

Ukrainian Future Credit Union

26495 Ryan Road, Warren, MI 48091
Tel.: (586) 757-1980 • Fax: (586) 757-7117




UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
www.rufcu.org
877-968-7828
Веселих Свят
Main Office Branch
824 E. Ridge Rd.
Rochester, NY 14621
Syracuse, NY Branch
211 Tompkins St.
Syracuse, NY 134204
Ukrainian Federal Credit Union
Boston, MA Branch
107 Eastern Avenue
Dedham, MA 02026
Albany, NY Branch
143 Troy-Schenectady Rd.
Watervliet, NY 12189
Sacramento, CA Branch
6029 San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Coming Soon:
New branch opening
in Oregon

Serving the Slavic Community since 1918
Tel: 212 / 477-0729
Fax: 212 / 473-0439
Email: surmabookandcrafts@erols.com
www.brama.com/surma



SURMA
The Ukrainian Shop
*
11 East 7th Street
New York, NY 10003, USA
*
бажає
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

Управа Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського

— вітає —

Вельмишановних Членів, Співробітників, Прихильників, Жертводавців і всю Українську Громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

469 Flamingo Street, Philadelphia, PA 19128

Tania's RESTAURANT

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ГОСТЯМ

бажає

AMERICAN-EUROPEAN HOME COOKING & CATERING

348 Grove Street
Jersey City, NJ 07302

(201) 451-6189 • FAX (201) 451-3583
www.tanias.com

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають



РОМАН і СТЕФАН ЛЮТАКИ

власники

HOLIDAY LOUNGE

COCKTAILS and DINNER

SP 7-9637
75 St. Mark's Pl. (8th St.), New York City

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року

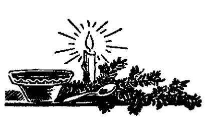
ПРИЯТЕЛЯМ І ГОСТЯМ

бажає

Ukrainian East Village Restaurant

BUFFET-STYLE CATERING

140 SECOND AVENUE (BET. 8TH & 9TH STS.)



NEW YORK, NY 10003
Tel.: (212) 614-3283



ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ПРИЯТЕЛЯМ І ГОСТЯМ

бажають

Р. І. ДЯКУН

ВЛАСНИКИ

STAGE RESTAURANT

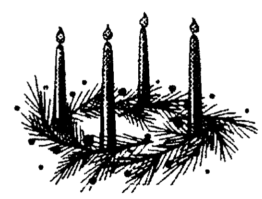
Tel.: (212) 473-8614
Take-out orders



128 Second Ave.
New York, NY



ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ



нашим покупцям і приятелям

бажає

EAST VILLAGE MEAT MARKET

The Finest
Home-Made
American European
Style Food

М. Ю. БАЧИНСЬКИЙ

139 2nd Avenue
(between 8th & 9th Streets)
New York, NY
Tel.: (212) 228-5590


Бажаємо
шановним членам
нашої Каси,
нашій
кооперативній
родині

та всім українцям

Веселих Свят
Різдва Христового
та щастя в Новому
2006-му Році

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-389-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale, IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300
Selfreliance.Com
New Jersey
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200
Самопоміч
Home Office
2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622
773-328-7500
Toll Free 1-888-222-8571
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Світлій пам'яті д-ра Юрія Стефанівського

(1912–2005)



Св. п. д-р Юрій Стефанівський

Увечорі 4 жовтня (в присутності родини) перестало битися шляхетне і добре серце відомого й загальношанованого українського лікаря та члена Українського Лікарського Товариства (УЛТПА) св. п. д-ра Юрія Стефанівського.

Прожив він майже 93 роки, сповнені любов'ю і працею для родини і громади. При цій сумній нагоді годиться згадати про його життєвий шлях та діяльність.

Народився він 25 грудня 1912 р. у Львові (Зах. Україна), де в 1932 р. закінчив середню освіту матурою в Академічній гімназії. Потім почав студіювати медицину в Празі, продовжував у Варшаві, а закінчив у Карловому університеті, де в 1941 р. одержав диплом доктора медицини.

В 1941–1947 рр. був лікарем в таборах УНРРА для переміщених осіб у Німеччині, а в 1949 р. еміґрував до Америки.

Під час „інтерншіпу" в Раквей-Біч-шпиталі в Ню-Йорку був мобілізований до американської армії, де проходив службу у званні капітана. Після демобілізації з армії працював лікарем-резидентом у шпиталі в Нюарку.

В 1955 р. склав нострифікаційні іспити та одержав дозвіл на приватну лікарську практику в Ірвінґтоні, Н. Дж., і провадив її продовж 32 років.

Д-р Юрій Стефанівський був членом кількох американських медичних товариств та Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), де у 1965–67 рр. був головою Допомогового фонду. Крім цього, належав до УНСоюзу, Карпатського Лещатарського клюбу, Товариства „Самопоміч" в Нюарку, з 1958 р. – до Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), в останні роки – до Українсько-Американської Координаційної Ради.

В молодих роках брав активну участь в українському спорті та належав до товариств „Плай" і „КЛК" у Львові. В 1947 р. заснував спортивне товариство „Сокіл" в таборі для переміщених осіб у Штутгард-Цуфенгавзені.

Д-р Юрій Стефанівський був щедрим жертводавцем на українські культурні організації, особливо на Катедру українознавства при Гарварді, Український музей в Ню-Йорку, церкву св. Івана Хрестителя в Нюарку та інші.

В 1988 відійшов на заслужену емеритуру та отримав кілька американських відзначень, зокрема „Medallion of Braver and Humanity" – за те, що під час службового переїзду через океан до Німеччини кораблем „U.S. Darby" зголосився добровільно під час грізної бурі перевести ошпареного моряка з підпаленого торговельного німецького корабля малим човном до військового американського корабля, а згодом до Німеччини. Доктор Юрій лікував цього моряка та врятував йому життя.

В 2004 році Township of Maplewood нагородив його „Certification of Appreciation in Recognition of Service to the American People in Armed Forces".

Св. п. д-р Юрій Стефанівський був щасливо одружений з українською лікаркою д-ром Любою Хомою-Стефанівською, з якою виховав сина Андрія (тепер лікаря-професора) та дочекався двох гарних і мудрих внуків: Дмитрія (1986 р. н.) і Лілію (1989 р. н.).

Відійшовши на емиратуру (1988 р.), займався городництвом, плекав ярину і різні квіти та декоративні кущі коло хати.

Останніми роками хворів та часто лікувався в лікарнях і регабілітаційних центрах. Терпів, але не нарікав на свою долю та боровся за життя до самої смерти. Помер спокійно в колі своєї доброї і гарної родини 4 жовтня цього року. Родина і знайомі справили йому достойний похорон.

Після Парастасу і Панахиди коло домовини дуже чутливо і сердечно прощали Покійного д-ри Марко Олесницький і Володимир Баранецький та син Андрій.

Поховали його на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. Громада віддала йому належну і заслужену шану.

Вічна Йому пам'ять!

Д-р Павло Пундій



Повідомляємо приятелів та ширшу громаду, що наша дорога
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
МАРІЯ НЕСТЕРЧУК
з дому МИЦАК

відійшла у вічність 24 грудня 2005 р. у Балтиморі, Мд.
Покійна народжена 30 травня 1916 р. у Бусовиську, Україна.

ПАНАХИДУ ВІДПРАВЛЕНО 28 грудня 2005 р. у похоронному заведенні Thomas M. Quinn, Асторія, Н.Й.

Похорон відбувся 29 грудня 2005 р. о год. 9:30 ранку з церкви Чесного Хреста, Асторія, Н. Й., а опісля на цвинтар Mt. Hope, Hastings-on-Hudson, NY.

Залишаються у глибокому смутку:

син	– ІГОР з дружиною АННОЮ і донькою АЛЕКСАНДРОЮ
син	– ЮРІЙ з дружиною ОКСАНОЮ і синами АЛЕКСАНДРОМ і АНДРІЄМ
внук	– ХРИСТОФОР з дружиною КЛОДІН і сином МАДОКС
сестра	– ІВАННА СОЛУК
сестрінок	– ЮРІЙ СОЛУК з родиною
сестрінок	– ЛЮБОМИР СОЛУК з родиною
сестрінка	– ОЛЕНКА ГУБІЦЬКА-КАБОТ з родиною
сестрінка	– ЛІДА ГОШОВСЬКА
сестрінок	– РОМАН ГОШОВСЬКИЙ

та ближча і дальша родина в Англії, Франції і Україні.

Нехай Милосердний Бог сотворить Їй Вічную Пам'ять!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КЛЕПАЦЬКА ГЕЛЕНА член 282 Відд. УНС, Т-ва Immaculate Conc. у Вілкс Бері, Па. Померла 8 січня 2005 р. на 81-му році життя. Нар. 1923 р. в Marion Heights. Членом УНС стала в 1942 р. Зашила в глибокому смутку дочку Розу, внуків Keith, Lynne, сина Володимира, внуків Mark, Chrestine і правнуків Kaya and Braylen. Похорон відбувся 10 січня 2005 р. на цвинтарі св. Марії в Hanover Township, PA.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ТЕРЛЕЦЬКИЙ, член 13 Відд. УНС Т-ва св. Миколая у Вотервліті. Помер 24 серпня 2005 р. на 80-му році життя. Нар. в 1925 р. у Старому Самборі, Україна. Членом УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, дочку Ірену, двох синів Михайла та д-р Василя, сім внуків і сестру Анну в Україні. Похорон відбувся 27 серпня 2005 р. на цвинтарі св. Миколая в Колоні, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Д-р ЯРОСЛАВ ПАВЛІСЬКИЙ, член 234 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Елизабеті, Н. Дж. Помер 9 жовтня 2005 р. на 86-му році життя. Нар. в 1919 р. у Польщі. Членом УНС став в 2002 р. Залишив у глибокому смутку дочку Гелену з чоловіком Чарлсом, внуків Юлію і Рості. Похорон відбувся 17 жовтня на цвинтарі Culley's Meadow Wood Memorial Park в Tallahassee, FL.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ ГАВРИШКІВ, член 283 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Аубурні, Н.Й. Помер 2 листопада 2005 р. на 83-му році життя. Нар. в 1922 р. у селі Жуличі в Україні. Членом УНС став у 1953 р. Залишив у глибокому смутку дружину Розалію, дочок Марійку і Дарцю, сестер Ганю і Катерину з родинами, ближчу і дальшу родину і багатьох друзів. Похорон відбувся 5 листопада 2005 р. на цвинтарі св. Йосифа в Аубурні, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ мол., член 230 Відд. УНС, Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо. Помер 19 листопада 2005 р. на 80-му році життя. Нар. 13 вересня 1925 р. в Янгставні, Огайо. Членом УНС став в 1995 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гелен, дочок Синді і Патті, внуків Михайла Барбур, Джонатан і Ерика Барбур, Брент, Лорен і Ліндсей Сабіно, брата Віліяма, сестер Анну, Марію, Пат і Гелену, племінників і племінниць. Похорон відбувся 23 листопада 2005 р. на цвинтарі св. Івана в Lowellville, OH.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ЗЕНОН ФЕДОРОВИЧ, член 245 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н. Дж. Помер 9 листопада 2005 р. на 53-му році життя. Нар. 13 жовтня 1952 р. в Трентоні. Членом УНС ставв 1969 р. Залишив у глибокому смутку маму, тата, брата з родиною та дальшу родину і приятелів. Похорон відбувся 12 листопада на цвинтарі св. Ма-рії в Трентоні, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ВАЛЕНТИНА ТИМКІВ, член 245 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н. Дж. Померла 19 листопада на 79-му році життя. Нар. в 1926 р. в Росії. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку трьох дочок, одного сина, сім внуків і одного правнука. Похорон відбувся 23 листопада на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ХРОБАК член 240 Відд. УНС. Помер 17 вересня 2005 р. на 83-му році життя. Нар. 1922 р. в Україні. Членом УНС став в 1953 р. Залишив у глибокому смутку Анну Хробак. Похорон відбувся 21 вересня 2005 р. на цвинтарі церкви Покрова в Пармі, Огайо.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Засмучені і прибиті горем повідомляємо про несподівану і передчасну смерть нашого дорогого ЧОЛОВІКА, БРАТА, БАТЬКА і ДІДА

сл. п.

АЛІКА ОЛЕГА ІВАЩЕНКА

нар. в 1937 р. у м. Слов'янську на Донбасі.
Передчасно помер 1 грудня 2005 р. у м. Ричмонд, Вірджінія.

Мандруючи різними шляхами продовж свого життя сл. п. Олег, як людина широких зацікавлень і веселої та оптимістичної вдачі, заторкнув серця багатьох людей, приятелів і знайомих. Його передчасна смерть стала особливо болючою для багатьох.

Шостого грудня, після похоронних відправ у церкві св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Покійного провожали на останній спочинок рідня, його співробітники і друзі.

Вічна Йому пам'ять!

Залишилися горем прибиті:
дружина – МАРІЯ ІВАЩЕНКО
сестра – ІНГА ІВАЩЕНКО-ШМОРГУН
діти – ПАВЛО, МИХАЙЛО, НАТАЛКА
внуки, близька і далека родина в Україні.

Пожертви у пам'ять сл. п. Аліка, Олега Іващенка просимо складати на адресу: Komen cancer Foundation: (888) 888-3317
P.O.Box 650309, Dallas TX 75265-0309.

Ділимося сумною вісткою, що 21 грудня 2005 р. на 83-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

ДАМЯН ЛІЩИНСЬКИЙ

нар. 28 січня 1922 р. в Комарні, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 29 грудня 2005 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а тіло поховане на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені в смутку:
дружина – ОКСАНА
син – ТАРАС
дочка – ЛАДА
брат – ЛЮБКО з родиною
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ І ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз діляться болючо сумною вісткою з членами й українським громадянством, що несподівано, на серцевий атак, 27 грудня 2005 р., у ранніх годинах, шпиталі у місті Раллі, штату Норт Каролайна, закінчивши 83 роки багатотрудивого життя, перенісся у Божу вічність

бл. п.

інж. ВОЛОДИМИР ОСИП ДЕМЧУК

Народився 17 грудня 1922 р., у селі Мшана, що на Зборівщині Тернопільської обл. Довголітній член ОУН, ЗП УГВР, а згодом Середовища УГВР, учасник Першої Української Дивізії УНА, автор спогадів – „Життя. Війна. Поезії" і громадсько-політичний діяч.

Дружині Тетяні, дочкам Любі і Тетяні, онукам, сестрі Вірі, ближчій і дальшій родині складаємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ НЮАРК, Н. ДЖ.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в середу, 21 грудня 2005 р. у вечірніх годинах, в Савт Орендж, Н. Дж. по довгій недузі, складних операціях і болях, залишив наші комбатантські ряди довголітній і карний член, кількаразовий голова Станиці та Крайової Управи Братства

бл. п.

ДАМ'ЯН ЛІЩИНСЬКИЙ

колишній старший десятник-підхорунжий Дивізії „Галичина"
нар. 28 січня 1922 р. в м. Комарно, Західня Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 28 грудня 2005 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, а похорон у четвер із церкви св. Івана Хрестителя на український цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій рідні, приятелям і знайомим в діяспорі та Україні наше щире вояцьке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 18-го грудня 2005 р., відійшла у вічність у Ню-Йорку на 75 році життя, наша найдорожча ДРУЖИНА, МАТІР і БАБЦЯ

бл. п.

ЕВГЕНІЯ МИКИТИН

Народилася 14-го квітня 1930 р. у селі Гірче в околиці Любачева.

Похорон відбувся 21-го грудня 2005р. в Церкві Св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на українському католицькому цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:
муж – Юрій
син – Юрій з дружиною Христою
дочка – Ліда
внучка – Соня
сестри – Людмила з родиною
– Софія з родиною
брат – Йосиф
та ближча й дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА у великому смутку повідомляє, що в четвер, 22 грудня 2005 р. відійшов у Божу вічність

бл. п.

ДАМЯН ЛІЩИНСЬКИЙ

довголітній керівник канцелярії УАКРади і громадський діяч.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 28 грудня 2005 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 29 грудня 2005 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Дружині Покійного, дітям й усім рідним висловлюємо найглибші співчуття.

ЕКЗЕКУТИВА УАКРади

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*



ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИЩИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

МОЖНА НАБУТИ VHS
Різдвяні оповідання .... Apon – 7778
Новорічний вечір .... Apon – 7772
Щедрий вечір .... Apon – 7780

VHS та DVD В. ЮЩЕНКА
Присяга – 2008; Революція– 2008
Інавгураційний концерт – 2010
14-та Річниця Незалежности – 2011

Ціна VHS 25.00 дол, DVD 30.00 дол.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

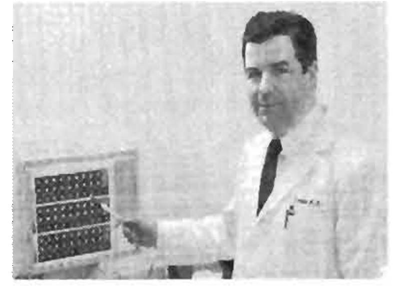
Yevshan Євшан
2006
УКРАЇНСЬКИЙ КАТАЛОГ
КНИЖКИ • ПОДАРУНКИ • МУЗИКА



ЗАМОВЛЯЙТЕ КАТАЛОГ
1-800-265-9858
www.yevshan.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC



Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional“ кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.	**1432 Hylan Blvd.**
Roselle, NJ 07203	**Staten Island, NY10305**
(908) 241-5545	**(718) 351-9292**

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
***Тел. до Олексія: (609) 747-1382** або*
e-mail ok1band@yahoo.com
website:www.fata-morgana-band.com

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
Export • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com



ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!